

Пульс тижня

Герою, який кілька разів був поранений, земляки зробили подарунок

Нещодавно для військовослужбовця Олександра Пасевича (на фото) з Любешівської Волі Камінь-Каширського району було придбано та передано тепловізійний приціл

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Купили його за особисті кошти окремих трудових колективів, які зібрали у складчину. Це – працівники Любешівської селищної ради, її структурні підрозділи, установи, організації, старостинські округи та медичні заклади громади. Нагадаємо, що про Олександра Пасевича наша газета не раз розповідала. Це той боєць-розвідник, який був важко поранений і в перше літо повномасштабного вторгнення росії, і в друге. Але щоразу, підлікувавшись, повертався до своїх побратимів, які боронять Україну від окупантів на передових позиціях. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лише» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтесь! Тел. 0661338688.

3 перших вуст

«Якщо зробимо це, то люди не ховатимуться від армії»

Має діяти програма «Save Soldier» – «Збережи воїна»

Ольга СОКОЛОВА

Не менше половини фінансової допомоги від Німеччини має спрямовуватися на ЗСУ для забезпечення військових – про це Петро Порошенко сказав в інтерв'ю журналісту Пітеру Залмаєву.

Сума, яка була спрямована в Україну, сягає 32 мільярдів євро лише від Німеччини. Але власне допомога Збройним силам становить лише 6 мільярдів 600 мільйонів із 32, конста-

тує Петро Порошенко. Він зауважив, що лівова частка йде на допомогу біженцям у Німеччині, на гуманітарні програми та проекти відновлення. «Моя позиція: якщо буде такий розподіл – це може призвести до того, що не буде що відновлювати і кого захищати. Як мінімум 50%, а то й більше, фінансування Німеччини має бути фінансування і підтримка Збройних сил», – говорить Порошенко.

Не менше половини фінансової допомоги від Німеччини має спрямовуватися на ЗСУ для забезпечення військових.

Резонанс

Замах на Зеленського: як зупинили убивць

Служба безпеки України викрила мережу агентів ФСБ, які планували ліквідувати Президента України Володимира Зеленського, а також голову СБУ Василя Малюка та очільника ГУР Кирила Буданова

Василь РОГУЦЬКИЙ

«КРОТИ» СИДИЛИ ДУЖЕ БЛИЗЬКО ДО ПРЕЗИДЕНТА

У агентурній мережі було двоє полковників Управління державної охорони (УДО), які «зливали» росії секретну інформацію про перших осіб України, яких, власне, й мали охороняти. Наразі обох полковників затримано, їм загрожує довічне ув'язнення.

За непідтвердженою інформацією деяких ЗМІ, прізвище одного з них – Гук, іншого – Деркач.

Водночас у відеоматеріалі, який оприлюднила СБУ, один із підозрюваних (його обличчя – приховане) підтверджує деталі своєї співпраці з росіянами, їхні плани та розповідає про винагороди за свої дії.

Зокрема, він визнає, що ця співпраця розпочалася ще задовго до повномасштабного вторгнення. «Починаючи з травня 2014 року оплата за мою роботу та мою співпрацю проходила у вигляді зустрічей за кордоном. Олексій, мій куратор (з ФСБ. – Ред.), віддавав мені гроші готівкою в розмірі 3 тисячі доларів. Починаючи з повномасштабного вторгнення гроші накопичувалися і передавалися за кордоном просто моїм родичам», – каже фігурант справи. За одне із завдань, як свідчать оприлюднені перехоплення розмов потенційного виконавця теракту з ФСБ-шниками, він мав би отримати від 50 до 80 тисяч доларів.

Ворог активно розробляв плани з ліквідації Президента Володимира Зеленського. Одним із завдань агентурної мережі ФСБ був пошук виконавців серед військових, на-

ближених до охорони Президента України, котрі могли б взяти главу держави в заручники, а згодом – убити.

«Задача була знайти людей, які зможуть під час будь-якого переходу – або вечірнього звернення президента – до кабінету або на площу перед ОП заблокувати. Куратор повинен був передати завдання тій людині, яка, на мою думку, готова була б виконати цю операцію», – каже фігурант справи. На щастя, замах втілений не був.

«Теракт, який мав стати подарунком путіну до інавгурації, насправді став провалом російської спецслужби».

ближених до охорони Президента України, котрі могли б взяти главу держави в заручники, а згодом – убити.

«Задача була знайти людей, які зможуть під час будь-якого переходу – або вечірнього звернення президента – до кабінету або на площу перед ОП заблокувати. Куратор повинен був передати завдання тій людині, яка, на мою думку, готова була б виконати цю операцію», – каже фігурант справи. На щастя, замах втілений не був.

БУДАНОВА ПЛАНУВАЛИ РОЗСТРІЛЯТИ... РАКЕТАМИ

Найдетальніше в СБУ розповіли про план ліквідації очільника ГУР Кирила Буданова, який агентурна мережа ФСБ в Україні нібито планувала реалізувати перед Великднем. Спочатку один із завербованих росією агентів в Україні мав зайняти вказану ФСБ позицію та спостерігати за переміщенням високопосадовця. Потім, перебуваючи в 50–100 метрах від будинку, куди мав прибути Буданов з охороною, він повинен був передати ворогу інформацію про його прибуття.

Далі агент мав відійти на іншу позицію неподалік місця події, де заздалегідь приготував би для використання ударний дрон. За координатами будинку росія планувала завдати ракетний удар, а потім український агент ФСБ мав додатково вдарити дроном по скупченню людей на місці замаху. Після цього росіяни планували поцілити туди ще однією ракетою, зокрема і задля знищення слі-

«Одним із завдань агентурної мережі ФСБ був пошук виконавців серед військових, наближених до охорони Президента України, котрі могли б узяти главу держави в заручники, а згодом – убити.»

дів застосування дрона.

«У тебе буде 20 хвилин, ну, 30 хвилин, – заспокоює виконавця куратор від ФСБ. – Ти відходиш, чуєш «бабах», заводиш «пташку» (дрон. – Ред.), летиш туди, бачиш людей. Вони там щось розбирають, метушаться, і додатково ще завдаєш удару дроном, прикриваємо другим ударом ракети. Тобто у нас виходить такий «сендвіч»: ракета – «пташка» – ракета».

Представник ФСБ кілька разів повторив інформацію про «ухвалені рішення про завдання подвійного удару».

ЗНАРЯДДЯ ДЛЯ ВБИВСТВА ВЖЕ БУЛО ГОТОВЕ

Служба безпеки України розповіла, що поетапно задокументувала злочинні дії фігурантів справи, зокрема їхні переговори. Крім того, у зловмисників було проведено обшуки, під час яких виявили та вилучили відповідні засоби ураження, а також інші докази злочинних намірів.

Зокрема озброєння для одного з агентів забезпечив полковник УДО, який особисто привіз до Києва FPV-дрони, заряди до РПГ-7, а також протипіхотні міни МОН-90.

СБУ зафіксувала як поїздки полковника УДО за дронами та вибухівкою до іншого регіону України, так і розмови потенційного виконавця теракту із «куратором» із ФСБ.

«Міни МОН-90 я сховав у дровах у себе в приватному будинку. За завданням куратора Дмитра, одну посилку я передав у вигляді квадрокоптера в районі заїзду до міста. Всі інші посилки – квадрокоптер, міна та заряди під FPV-дрони – я передав через схованку, що знаходилася на Одеській трасі...», – розповідає на відео один із затриманих.

Спробу організації теракту і замахів на високопосадовців в Україні курували співробітники 9-го управління Департаменту оперативної інформації 5-ї служби ФСБ Максим Мішустін, Дмитро Перлін та Олексій Корнев.

Тим часом глава СБУ Василь Малюк заявив, що про спецоперацію з викриття мережі знало лише обмежене коло осіб, а її хід він контролював особисто. «Теракт, який мав стати подарунком путіну до інавгурації, насправді став провалом російської спецслужби. Але ми не повинні забувати: ворог сильний і досвідчений, його не можна недооцінювати», – зазначив Малюк. ■

Петро Порошенко – Пітеру Залмаєву: «Нічого у путіна не вийде. Не вийде в Україні, не вийде в Європі. Він може прорватися в Європу, але тільки в один населений пункт, який називається Гаага».

Night Google на відділення, один окопний РЕБ, кожен має індивідуальний захист на шталт «цукорків» (прилад для виявлення ворожих дронів. – Ред.), – пояснює Порошенко. – Кожен повинен мати оптику – бінокль, тактичні окуляри, тактичні

рукавички, тактичні навушники, а ще – аптечку, мінімум три турнікети. Позиції від компаса – до генератора на відділення, ЕсоFlow. Складіть або прийміть від мене цей список. У рамках цього забезпечте кожного воїна всім необхідним, і тоді

це буде дуже сильна мотивація для воїна не ховатися, а знати, що держава його забезпечила і захистила. В нього є зброя, в нього є боєприпаси, в нього є необхідне тренування в таборах. Програма «Збережи воїна» має і буде працювати. ■

■ Герої не вмирають!

Куля снайпера обірвала його життя у 22 роки...

Побратими просять посмертно присвоїти звання Героя України Артуру Трофімюку з села Сокиричі Луцького району

Олена ЧЕРНУХА, «Суспільне Луцьк»

Упам'ять про колегу бійці 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади, де служив волинянин, зареєстрували відповідну петицію на сайті Президента України. Про це розповів «Суспільному» батько загиблого військового Юрій Трофімюк.

Його син пішов воювати у 19 років, загинув від кулі снайпера 16 квітня 2023 року у Запорізькій області. Артуру Трофімюку було 22, він мав позивний «Ластівка».

«Не пожив... Він завжди говорив, що ластівки завжди повертаються додому. Ось і вернувся», – говорить батько загиблого бійця.

Батьки пригадують: Артур змалку мріяв бути військовим. Тому після школи вступив до Одеського військово-морського ліцею.

«По закінченню ліцею він чогось не захотів в академію йти. Сказав, що не зможе сидіти за партою

«Міг за собою повести хлопців», – кажуть побратими про Артура Трофімюка.

ще п'ять років. Тоді йому було 17. Він вирішив піти на роботу на рік, а з 18-ти років був готовий підписати контракт», – каже мама – Руслана.

Йому треба було на реабілітацію, а він відмовився від неї і пішов далі на війну.

І додає: коли Артуру було 19, він прийшов до свого командира і сказав,

що готовий їхати в зону проведення ООС. Про те, що її син бере участь в операції об'єднаних сил, жінка дізналася випадково.

«Одного разу на День матері мені прийшов лист із Донецької області, з Гранітного. В листі мене привітали, подякували за сина, що такого виховала. І я йому одразу пишу: «Артуре, де ти знаходишся?» Він мені пише, що «я – в Десні, то командування – на Донеччині», – згадує мама загиблого бійця.

Старший сержант гірсько-штурмового підроз-

ділу 128 гірсько-штурмової бригади Артур Трофімюк був командиром відділення. На початку повномасштабної війни його підрозділ перебував під Мелітополем.

«Загинув їхній командир, і він взяв на себе відповідальність керувати. Провів цей бій із мінімальними втратами. І хлопці побачили, що він може. Ми й не знали, що в нього такі якості були, що він дійсно був лідер – міг за собою повести хлопців», – розповідає пані Руслана.

Восени 2022 року під час визволення Херсонщини Артур отримав поранення. Батьки не знали, що їхній син лежав у госпіталі, бо він не зізнався.

«Йому треба було на реабілітацію, а він відмовився від неї і пішов далі на війну. Був під Бахмутом, Соледа-ром. Після Бахмута в нього була відпустка 10 днів. Він як приїхав, то у нього навіть вираз обличчя змінився – він постарів», – пригадує мама загиблого бійця.

За свою службу Артур Трофімюк удостоєний військових нагород.

«Для мене ці нагороди – це все, що залишилося від сина», – каже його батько Юрій Трофімюк.

Петиція про присвоєння Артуру Трофімюку звання Героя України станом на 4 травня набрала понад 11 тисяч голосів із 25 тисяч необхідних. Збір підписів триватиме до 19 липня. ■

■ У номер!

Корупція на Волинській митниці: слідство завершено

Оголошено про завдані збитки через злочинну схему на понад 475 мільйонів гривень

Ліна ВОГОНЬ

НАБУ і САП завершили розслідування у справі злочинної організації на Волинській митниці, члени якої забезпечували незаконну мінімізацію митних платежів, чим заподіяли державі понад 475 мільйонів гривень збитків.

За даними слідства,

впродовж 2018–2019 рр. учасники злочинної організації на чолі з колишнім працівником правоохоронних органів, у змові зі службовими особами Волинської митниці, здійснювали незаконне переміщення високоліквідних товарів (мобільних телефонів, комп'ютерної техніки, одягу відомих виробників тощо) через міжнародний пункт пропуску «Ягодин».

Схема полягала у масуванні імпортованих цінних товарів так званими

«товарами прикриття» зі значно меншою вартістю. Службовці митниці зокрема забезпечували оформлення товарів без митних формальностей, складали підроблені акти про проведення митних оглядів, вносили до автоматизованої системи митного оформлення «Інспектор» неправдиву інформацію та умисно не вчиняли дій щодо припинення злочинної схеми.

8 листопада 2023 року НАБУ і САП викрили та припинили діяльність злочин-

ної організації. Тоді ж про підозру повідомили 10-ти особам. У січні коло підозрюваних збільшилося на 6 осіб, а у квітні – ще на 5 осіб.

Загалом у цій справі про підозру повідомили 10-ти службовим особам Волинської митниці та 11 фізичним особам, учасникам злочинної організації.

Їхні дії кваліфіковані за ч. 1 ст. 255, ч. 2, 3 ст. 212, ч. 2 ст. 364, ч. 1 ст. 366 КК України.

Викриттю злочинної схеми та ефективності розслідування НАБУ і САП сприяла конструктивна співпраця з Центральним антикорупційним бюро Республіки Польща. ■

Видатні українці – не авторитети для «Слуги народу»?..

Фракція пропрезидентської партії у Київській у повному складі відмовилась голосувати за присвоєння двом знаковим українцям – генералу Валерію Залужному та поетесі Ліні Костенко – звання «Почесний громадянин Києва». Під час голосування вся фракція у повному складі покинула сесійну залу. Добре, що і без «слуг» вистачило голосів.

Якщо ці люди – не моральні авторитети, тоді, як гадаєте, хто такими є для «слуг»?

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

- Петро ВАКУЛІНСЬКИЙ – боєць із села Жорнище, що на Ківерцівщині;
- Сергій ВІННИЧУК – боєць із села Вербка Ковельського району;
- Олександр МАШЛАЙ – боєць із міста Луцька;
- Андрій КОЗИРАК – боєць із міста Ківерці;
- Вадим КОВАЛЬЧУК – боєць із села Озірці, що на Горохівщині;
- Олександр ГУРИЧ – боєць із села Суськ, що на Ківерцівщині (уродженець села Черче Камінь-Каширського району);
- Владислав БОГОМАЗ – боєць із села Бережці, що на Любомльщині;
- Олександр ЮЗВА – боєць із міста Луцька;
- Сергій НАЗАРЧУК – боєць із села Видерта Камінь-Каширського району;
- Володимир КОЗІН – боєць із міста Каховка, похоронений у Локачах (на початку великої війни у це волинське селище переїхала з окупованої території родина воїна);
- Федір ЛЕВЧЕНКО – боєць із села Зарудчі, що на Любешівщині.

Погляд
Сергій ФУРСА,
інвестиційний банкір, блогер

Коли людина вдягає футболку з «гордим» написом «Ухиянт»...

Я багато чого можу зрозуміти. Я буваю толерантний до абсурду, але іноді навіть ліберал у мені вішає табличку «переоблік»...

Я можу зрозуміти, коли чоловіки уникають мобілізації. Коли страх смерті домінує. Коли навіть не бажання втратити свою свободу, своє життя, свою кар'єру стає провідним у прийнятті рішень. Людина – істота егоїстична. І це – природно. Я буду останнім, хто буде звинувачувати у чомусь таких людей під час чи після війни.

Я можу зрозуміти, коли людина воліє бути не в Україні під час війни. Бо життя – коротке. І ти просто ставиш його, свою долю, на перше місце. Це, знов таки, – природне. І я можу це прийняти. І не хочу, щоб суспільство розділяло ненависть, і люди в Україні ненавиділи людей за кордоном.

Це все – страх. І це – страх природний. І так само є природний сором за свій страх і вчинки, які він змушує тебе робити і які можуть виглядати не дуже моральними.

І я можу зрозуміти, коли людина тихо боїться, уникаючи зайвий раз виходити на вулицю чи не воліє їздити через блокпости. Коли робить це тихо. Коли відповідає тільки за себе.

Але є речі, які я не можу ні зрозуміти, ні прийняти. Навіть коли ти сам боїшся мобілізації, ти все одно маєш знати, що вона є критично важлива для оборони країни, для виживання. Цьому немає альтернативи. І що пройшов той час, коли ти можеш просто на стадіоні скандувати «ЗСУ», залишаючись у ролі вдячного вболівальника. Бо ЗСУ складається з людей. І кожен із чоловіків може одного дня стати гравцем на полі, а не вболівальником.

І коли людина вдягає футболку з «гордим» написом «Ухиянт», то що вона хоче цим сказати? Що вона пишається цим? Чи що вона рада поширювати російську пропаганду? А не секрет, що основний удар росіян на інформаційному фронті йде на зрив мобілізації. Це – найтонший момент на цей час. Бо коли вдягаєш таку футболку, то ти виходиш на бій на стороні ворога. Ти стаєш солдатом російських військ.

Спочатку ви приховуєте свій страх розмовами, що це – несправедливо. Бо ж діти Зеленського не воюють. Розповідаєте про погану державу. Про бюджетників, які заслуговують бути мобілізовані замість вас. Кажете багато інших речей замість того, щоб просто зізнатися у своєму страху. У небажаних втратах свободи. У тих речах, які цілком природні, але чомусь ніхто не наважується говорити про них у голос. А потім переходите на інший рівень. І починаєте носити футболку з написом «Ухиянт». Ну так, тоді ж ти не малодушний чоловік, а вже – гордий борець із несправедливістю. Чи «корисний ідіот», як називають таких у Москві...

А що думає бізнес, який робить і продає такі футболки? Що є суспільний запит на негідників, і треба його вдовольнити? Що гроші – не пахнуть? Що це – «прикольно»? Особливо в той момент, коли люди вмирають за тебе, зберігаючи життя і даючи тобі час? Це все риторичні питання, звісно. Але щось точно пішло не так, якщо це стало нормою. І так, я дійсно тепер хочу, щоб людей із такими футболками першими затягували в «бусики». Без варіантів. І так, я хочу, щоб до того бізнесу, що дозволив собі виробляти такі футболки, прийшла СБУ. Та сама СБУ, яка звикла «кошмарити» бізнес. І прикрила його назавжди. А всі дотичні до нього відправились освоювати нову армійську професію.

І це – не ліберально. Але такі речі переходять будь-яку межу. Це – робота на стороні ворога під час війни. Люди, які носять такі футболки, чи люди, що їх виготовляють та продають, нічим не відрізняються від навідників, що здають позиції росіянам.

Так, можна бути ухиянтом. Природно боятися, але не можна цим пишатися. І не можна толерувати тих, хто цим намагається хизуватися. ■

■ **Пряма мова**

«**Чому «прогинається» фронт? Бо один наш боєць воює проти 7-ми чи 10-ти росіян»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Марія БЕРЛІНСЬКА, волонтер, про новий наступ росіян на Харківщині:
«Почався масштабний російський наступ. Найближчим часом буде дуже важко. Максимальна взаємодопомога, дисципліна і консолідація зусиль. Оскільки ми погано підготувалися, треба бути морально готовими, що частину територій ми знову втратимо. Головне – зберегти людей. Зберігаємо спокій, віримо і працюємо. Усі зусилля, увесь час, усі ресурси направляйте на забезпечення фронту. І хай допоможе нам Бог».

Євген ДИКИЙ, ветеран російсько-української війни, про те, чому окупантам вдається «продавлювати» фронт:
«Чому «прогинається» наш фронт? Чому під загрозою Часів Яр, а слідом за ним – чотири великих міста? Тому, що в інших великих містах України, віддалених від фронту, не відбувається мобілізація. Фронт «прогинається» тому, що в нас зараз там співвідношення «1 до 7» або «1 до 10». Кожен один наш боєць стримує відділення ворожої піхоти. Як ви думаєте, як довго вони це зможуть? Тут питання саме в цьому».

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА, журналіст, про пародію «Кварталу 95» на випадок у Рівненському ТЦК, де його керівник цілувався з працівницями (після скандалу він повернувся на фронт, у танкові війська. – Ред.):
«"Квартал" – огидний. І робить ганебну роботу з дискредитації армії, мобілізації і воїнів, які можливо, не ідеальні в родинному житті, але саме, завдяки їхній роботі на фронті, він може плодити цю ганебну творчість. Отакі номери набагато гірші «за поцілунки з язиком із шефом». Вони також паплюжать військову форму і шеврони сухопутних військ, бо у цих клоунів все це було в номері».

Олександр КОВАЛЕНКО, військовий експерт, про звинувачення, що Україна не збудувала фортифікації просто на лінії кордону, а на певній відстані від нього:
«Напевно, тому, що кілометр від кордону з росією – це екстремальна зона не тільки покриття дивізійною гарматою і мінометами 82-мм, а й банально – сприятлива зона для роботи снайпера з елементарною СВД. Може, тому? Ні, не думали?».

Інна СОВСУН, народна депутатка, чоловік якої воює на фронті, була шокована, коли побачила на вулицях Києва хлопця у футболці з написом uklonist (ухилянт):
«Ви уявляєте, що у Верховну Раду почнуть приходити депутати з написами «корупціонер»? Або вулицями почнуть ходити у футболках «гвалтівник» і «педофіл»? Мені дуже цікаво, футболка з яким чарівним написом має захистити дорослого чоловіка, якщо до нього додому «вломляться» буряти й тувинці в російській формі? Як в одному суспільстві мають співіснувати футболки «Дружина ухилинта» і «Я чекаю»?».

Оксана ЗАБУЖКО, письменниця, про третє місце України на Євробаченні-24:
«При цій okazji гріх було б не нагадати, що тільки після того, як українські співаки позбавились опіки «лучших московских продюсеров», світ завважив, що ми дійсно «гарно співаємо», що в нас гарні голоси, цікаві пісні, і взагалі – цікава й сильна музична культура, раз ми щороку приїздимо на «Євробачення» з топовими номерами... Поки нашим «шоубізом» «рулили» кіркорови, нічого з цього не було видно».

Віталій ЧЕПИНОГА, блогер, про наших найрідніших у День матері:
«У кожній культурі існує культ матері. Наша культура взагалі з неї вийшла. Українська мати для мене – це кішка, яка несе кошеня у своїх зубах за шкірку. Це – квочка, що нападає на кібця, захищаючи своїх курчат. Це – качка, яка дбайливо вчить своїх дітей плавати. Це – лелека, що поступається своїм гніздом дітям. Це – жінка, яка накриває своїм тілом своїх дітей, коли в небі чути свист ракети. Мама – це мама! Не дай, Боже, жодній мамі світу пережити все те, що пережили українські мами за останнє століття. Хоча, мабуть, тільки так і можна зрозуміти, що таке мама!».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст і публіцист, про винних у війні:
«У 2019 році українці – серед яких був і Володимир Зеленський – звинувачували у небажанні закінчити війну низької інтенсивності Президента Петра Порошенка. Зараз ті самі люди, які голосували за Зеленського, звинувачують у небажанні закінчити велику війну свого вчорашнього кумира. Але насправді перемовини про закінчення війни залежать не від Президента України – Порошенка чи Зеленського. Вони залежать від президента росії. А він не збирається погоджуватися на такі перемовини...».

■ **Усе для фронту, все для Перемоги!**

«Долучайтесь до елітного підрозділу «Ай-Петрі!» – закликає лідер «Європейської Солідарності».

photo by canry ai-petri.lamy.

Порошенко – про новий РЕБ: «Це видавалось фантастикою, але ми повірили в неї»

П'ятий Президент передав підрозділам ЗСУ ще 5 комплексів протидії засобам технічної розвідки «Ай-Петрі СВ». Зараз набирають фахівців для роботи з цією системою

Ольга СОКОЛОВА

Це – не просто РЕБ, а справжня кіберзброя нового покоління, пояснює Петро Порошенко. Восени минулого року він інвестував у новітню вітчизняну розробку 150 млн грн власних коштів. Перші комплекси вже майже два місяці прикривають артилерійські дивізіони вздовж лінії

Цей РЕБ може «задавити» російські БПЛА на відстані до 20 кілометрів, засліпити «Зали» та «Орлани» так, щоб вони більше не могли коригувати «Ланцети» чи арту по наших позиціях.

фронту. «Коли я побачив на папері, що цей РЕБ може «задавити» російські БПЛА на відстані до 20 кілометрів, засліпити «Зали» та «Орлани» так, щоб вони більше не могли коригувати «Ланцети» чи арту по наших позиціях, а наші дрони водночас могли спокійно діставати ворога – то це видавалось фантастикою. Але наша команда повірила роз-

робникам», – пише Петро Порошенко. Він також розповів: зазвичай розробка такого комплексу триває від 3 до 8 років, але цей проєкт вдалося зробити менш як за 5 місяців: «Ми вже маємо багато замовлень від військових. Комплекс складається з РЕБу, сучасної радіолокаційної станції, антидронового пристрою, надійно захищеного зв'язку, автоном-

ного живлення, штабів управління». «Моя мрія, щоб уся лінія оборони була під надійним прикриттям кіберзахисту, ефективним для протидії всім системам безпілотних літальних апаратів. Якщо все вдасться, це буде інша війна», – каже Порошенко.

До речі
У відповідні підрозділи РЕБ зараз набирають фахівців, готових опанувати ці сучасні системи. У зв'язку з цим, Порошенко зазначив у своєму дописі в соцмережах посилання на реєстрацію для тих, хто хоче долучитися і служити на контракті в елітному підрозділі «Ай-Петрі»:

■ Особистість

Вшанували офіцера який героїчно загинув, рятуючи сусігів

На фасаді будинку №11, що на бульварі Лесі Українки у Ковелі, відкрили пам'ятну дошку на честь офіцера правоохоронних органів Федора Литвинюка, який загинув, захищаючи життя мешканців цієї багатоповерхівки

Леся КВІТКА

У 2002-му році, повертаючись з роботи додому та відчинивши двері власного під'їзду, міліціонер почув із сусідської квартири крики. Він одразу кинувся рятувати родину, яку грабували злочинці. Троє озброєних бандитів увірвалися в оселю ковельчан, знаючи, що її господар приніс додому чималу суму грошей. Там були дві жінки та нажахана дворічна дівчинка. В цей час у двері подзвонила сусідка з

Він був гордий своєю професією, дуже любив роботу слідчого.

донькою, які в розчинених дверях побачили перед собою дуло пістолета. В цю ж мить, не вагаючись, між пістолетом і жінкою опинився Федір Литвинюк. Відбулась коротка сутичка з нападниками, в ході якої полковник загинув, отримавши смертельне поранення. Тоді він врятував життя п'ятьом.

Указом Президента України Федора

Литвинюка посмертно нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. Його ім'я назавжди вписане золотими літерами на скорботній стелі в управлінні МВС України у Волинській області. Одна із вулиць Ковеля має ім'я Федора Литвинюка.

Ініціював встановлення пам'ятної дошки на будинку, де проживав офіцер міліції, Заслужений працівник культури

України, ковельчанин Іван Сидорук.

Дружина Федора Литвинюка Ніна Горик каже, що офіцерська честь для її чоловіка не була звичайними словами.

«Він був гордий своєю професією, дуже любив роботу слідчого. У житті був дуже небайдухою людиною до якихось проявів хамства, неповаги до інших. Не було жодного сусіда, близького чи далекого товариша, з ким ми контактували, щоб його не любили. Він був цікавою, цілісною особистістю».

При зустрічах у Міністерстві внутрішніх справ їй говорили: «Таких, як Литвинюк, у нас небагато було».

Володимир Геч, який працював з Федором Федоровичем та товаришував, зауважив, що стати на захист у воєнний і мирний час – треба мати характер:

«Федорович «горів» роботою. До нього зверталися колеги за порадами, ніколи не відмовляв, завжди допомагав, підказував, радив. З ним було легко працювати, він вимагав лише одного – чесно і законно виконувати свої обов'язки. Він був кращим».

■ **Стосується кожного**

Чому українцям варто влітку знизити навантаження на енергосистему

«Держава проводить масштабні ремонти в енергосистемі. Допомогти може кожен українець, ощадливо використовуючи електроенергію», – наголошує голова партії «Слуга Народу» **Олена Шуляк**

Павло ПЕТРИВ

Цієї весни російські окупанти після тривалої паузи поновили атаки на українську енергетику. Найбільш масштабні удари припали на 22 березня, 11 квітня та 8 травня. Саме тоді ворог зруйнував майже всі основні енергетичні об'єкти, які живлять Харків, вдарив по Дніпровській і Кременчуцькій ГЕС (Запорізька та Кіровоградська області) та повністю знищив Трипільську ТЕС на Київщині. Ці російські удари стали одними з найбільших від початку повномасштабного вторгнення рф, але державі вдалося зберегти цілісність енергосистеми.

Енергетика працює, хоча в багатьох областях залишаються досить значні та масштабні пошкодження. Тому подекуди вимушено запроваджуються обмеження електропостачання. Ці обмеження – контрольовані, й застосовуються лише за нагальної потреби та й переважно на підприємствах, щоб якомога менше вимикати світло в людей.

Президент України Володимир Зеленський озвучив головні завдання для енергетики – захист від ударів і підготовка до опалювального сезону. «Треба поєднати

два процеси: захист енергетики від ударів у цей час та забезпечення наших людей електрикою, а також уже час починати підготовку й до наступного опалювального сезону», – наголосив Володимир Зеленський.

– Утім, щоб і надалі забезпечувати стабільне енергопостачання в оселі українців, необхідно не перевантажити ті елементи мережі, які залишилися в роботі та не пошкоджені. Тут спрацює така проста річ як економія. Ми зменшуємо споживання енергії, аби довше залишатися

Олена Шуляк: «Економія електроенергії вранці та ввечері допоможе врятувати українську енергосистему. А це значить, що кожному з нас, попри російські обстріли, менше вимикатимуть світло».

зі світлом восени та взимку, під час наступного опалювального сезону, – наголошує голова партії «Слуга Народу», народний депутат Олена Шуляк.

«Зима без блекаутів, зі світлом і стабільним енергопостачанням цілком можлива. Але для цього всім нам необхідно дотримуватися простої умови – у години пік протягом 7-10 ранку та протягом 19-22 години вечора зменшити ви-

ПРОСТІ ПРАВИЛА ЕКОНОМІЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

- **Зменшіть використання енергоємних приладів:** пральної машинки, праски, електроплити, чайника, пилососа, духової шафи
- **Вимикайте електроприлади,** якими не користуєтесь, не залишайте їх «в режимі сну». Вимикайте світло в порожніх кімнатах
- **Обмежте споживання в пікові години** зранку та ввечері
- **Не користуйтеся декількома приладами одночасно**
- **Встановіть (за можливості) енергозберігаючі лампи**
- **Не ставте в холодильник гарячу їжу**
- **Кип'ятіть стільки води в електрочайнику,** скільки необхідно на цей момент
- **Використовуйте пральні і посудомийні машини в режимі повного завантаження**

Цих порад може дотримуватись кожен!

користання тих приладів, які споживають найбільше електроенергії. Такі на перший погляд незначні й буденні дії при синхронному виконанні по всій країні допо-

«Президент України Володимир Зеленський, керівник його Офісу Андрій Єрмак, уся дипломатична команда працюють над тим, щоб посилити українську протиповітряну та протиракетну оборону, яка ефективно може прикривати об'єкти енергетики. Нещодавно ми вже отримали від наших західних партнерів партію ракет для систем Patriot. На підході – ще й нові установки ППО. Водночас держава розпочала й ґрунтовну підготовку до осені-зимми, щоб стабільно пройти наступний опалювальний сезон і гарантувати для наших людей стабільне енергопостачання», – резюмує керівниця «Слуги Народу» Олена Шуляк.

ЯК ЕКОНОМИТИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ ТА ПЛАТИТИ МЕНШЕ

Державна інспекція енергетичного нагляду України роз-

робила кілька простих порад, які дадуть змогу використовувати електроенергію більш ефективно і відповідно зменшити платіжки за світло вдвічі або втричі. Ці правила нескладні, але їх треба виконувати щодня.

Насамперед використовуйте енергоефективну побутову техніку. Мова йде про те, щоб у пікові години зранку та ввечері якомога менше вмикати найбільші «пожирачі» світла: кондиціонери, електрочайники, пилососи, бойлери, праски, пральні машини та мікрохвильовки. Зрозуміти, наскільки приклад енергоефективний, можна за допомогою спеціального маркування (від А до G) на пакуванні або самому приладі. Використовуючи побутову техніку класу «А++», «А+» або «А», можна на 30-50% зменшити споживання електроенергії та власні платіжки за світло. ■

■ **Спортивне ім'я**

Коментатор Сергій Савелій любив наш Світязь

У віці 68 років зупинилося серце відомого спортивного журналіста, який боровся з онкохворобою

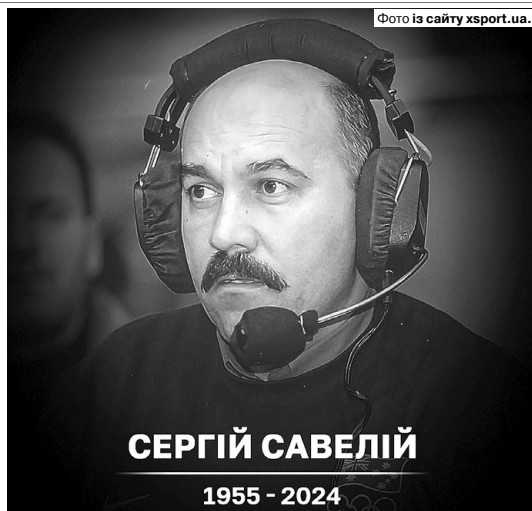
Петро ПАС

Сергій Степанович більше 40 років працював на УТ-1 (відтоді канал має багато нових назв. – Ред.), з них 37 – у

спортивній редакції. Висвітлював 10 Олімпійських ігор з місця подій. Зокрема коментував першу в історії незалежної України церемонію відкриття Олімпіади – у 1994 році в норвезькому Ліллегаммері. Також – і перший матч в історії чемпіонату України з футболу 6 березня 1992 року «Чорноморець» (Одеса) – «Карпати» (Львів) (2:2).

Заслужений журналіст України у 2016-му був нагороджений АСЖУ призом імені Ігоря Заседи «За честь і достоїнство в спортивній журналістиці». Почесний працівник Національного телебачення України.

А ще Сергій Савелій, уродженець сонячної Полтавщини, дуже любив наш Світязь і присвячував поезії Волині, залюбки

СЕРГІЙ САВЕЛІЙ
1955 - 2024
«Він міг прокоментувати будь-що в прямому ефірі. Це – високий професіоналізм», – вважає президент Асоціації спортивних журналістів України Олександр Гливинський.

читав нашу газету і обговорював спортивні

новини на сайті volyn.com.ua. ■

Погляд

Алла ЛІСОВА, редакторка відділу економіки газети «Волинь»

«І по вашій вірі буде вам дано...»

У ці пасхально-провідні дні пригадався випадок більш як десятирічної давності. Тоді я і вся моя родина переживала велику втрату рідної людини. У відчаї та пошуку хоч якогось заспокоєння разом із сестрою поїхали святими місцями України

В одному зі столичних монастирів після служби Божої до нас якось непомітно підсіла черниця. Очевидно, прочитавши на наших обличчях тугу й розпач, вона почала розпитувати про те, що сталося, а потім, ніби між іншим, мовила: «Та не сумуйте так. Можливо, ваша дитина має в цьому щастя – бути біля Бога. Бо невдовзі настане такий час, що люди не знайдуть тіл своїх дітей і не матимуть можливості їх поховати по-християнськи...».

Це був квітень 2013 року... А вже наприкінці року в Києві почалися жорстоко-криваві події, а через кілька місяців – війна, яка триває й донині. Очевидно, ця монахиня мала якісь передчуття або отримала якісь віщі знаки...

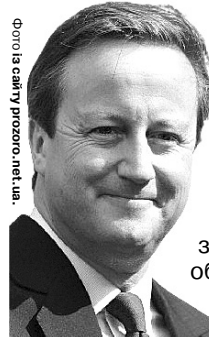
Часто буває у Львові. І завжди в переліку місць, які обов'язково треба відвідати, є гарнізонний храм святих апостолів Петра і Павла, який, до речі, в часи мого навчання в університеті віддали під склад. Тепер, окрім того, що це – старовинна, датована 16 століттям, святиня, – ще й місце, освячене останніми земними дорогами наших захисників. Тут, поблизу сотень їхніх портретів, не перестають горіти свічки, й щодня, зранку до вечора, не припиняється потік людей, які вірять, що душі загиблих воїнів потребують молитви.

Також завжди багато львів'ян і гостей міста біля Храму святого Йосафата, де покаяться мощі святого Миколая Чарнецького, єпископа Української греко-католицької церкви. Його називають «українським святом Миколаєм», адже й після своєї смерті багато десятиліть творить чудеса. Є різні історії зцілення від тілесних і душевних хвороб. У своїх відгуках відвідувачі зазначають, що в цьому храмі відчувається рука Бога. Але чудо стається не просто так, треба, щоб людина в це повірила...

У Великодні дні переповнені церкви, цвинтарі в містах і селах Волині. І це – не лише данина традиції, а й прагнення побути ближче до Бога, усвідомити сутність життя, невидимо поспілкуватися з рідними й близькими, хто вже перебуває в кращому світі. Бо Великдень – це не випикання пасок, не прибирання в помешканнях, а насамперед – покаяння і віра в те, що Господь воскрес із мертвих і «смертю смерть подолав». Що лише Він може зміцнити у вірі й допомогти переборотити труднощі.

І в ці надзвичайно складні для України часи, впевнена, Віра тримає і допомагає боротися з лютим ворогом. Бо ми не раз собі твердимо і переконаємося, що нас тримають слова апостола Павла, якими він звертався до римлян: «Якщо за нас – Бог, то хто проти нас?» І навіть ті, які роблять бодай маленьку пожертву, вірять, що вона стане краплиною у цю велику чашу задля нашої Перемоги.

Тепер точаться дискусії про те, чи потрібно Україні було брати участь у «Євробаченні», скільки б то можна було купити на ці гроші дронів, мавіків та іншого... Я уважно читала всі думки «за» і «проти», сперечалася із приятелями й дійшла такого висновку: безперечно, зброя і військове оснащення, яке допомагає зберегти життя нашим Захисникам, – у першу чергу і, як кажуть, поза конкуренцією. Але й такі заходи світового масштабу як «Євробачення», як і участь у спортивних поєдинках, Україні й усім нам потрібні. Бо дух, віра, витримка – це найперше й найголовніше, що рухає нами. Нам треба заявити світові, що ми – живі, ми боремося і – переможемо! ■

Міністр закордонних справ Великої Британії Девід КЕМЕРОН (на фото) заявив, що Британія дає дозвіл ЗСУ використовувати надану нею зброю на території росії. Після цього у москві пригрозили, що можуть завдати ударів по військових об'єктах і техніці Великої Британії на території України та за її межами. Ну-ну...

Пульс тижня

У Луцькому районі жінка підпалила свого чоловіка

Трагедія трапилася в одному з сіл Цуманської громади

Соломія МУЗИЧКО

Слідчо-оперативна група встановила, що 54-річна місцева мешканка облила легкозаймистою речовиною свого 57-річного чоловіка з інвалідністю та підпалила. Від отриманих опіків потерпілий загинув на місці події. Зловмисницю затримали в порядку ст. 208 КПК України. Слідчі зареєстрували відомості кримінального характеру за ст. 115 – йдеться про вбивство з особливою жорстокістю. Мотиви жінки поки невідомі. Нині вона перебуває у слідчому ізоляторі. ■

Внаслідок ДТП стався витік газу

Луцькі рятувальники були залучені до ліквідації наслідків аварії, що трапилась на вулиці Набережній в обласному центрі

Соломія МУЗИЧКО

Відомо, що позашляховик, яким керувала жінка, виїжджав з гаража і в'їхав у газовий розподільчий пункт біля багатоповерхівки, пошкодивши його. Стався витік газу, який тривав орієнтовно 40 хвилин. На місце події виїхали рятувальники, поліція, аварійна бригада служби газу, медики. Поруч із місцем аварії розташований навчальний заклад. Усіх дітей, які навчалися у другу зміну, евакуювали з будівлі. Територію, де усе сталося, огородили. Місцеві мешканці розповіли, що чули гучне шипіння. Частина з них самотужки залишила багатоповерхівку. Рятувальники відбуксирували автомобіль від пошкодженого газорозподільного пункту. Витік газу ліквідували. Подачу послуги мешканцям навколишніх будинків не призупиняли. Постраждалих немає. ■

Лучанин отримав 12 років за передачу даних про наше летовище

На Волині оголосили вирок колишньому військовому, якого у 2020 році завербували спецслужби рф для збору даних про Луцький військовий аеродром

Соломія МУЗИЧКО

За даними слідства, для збору даних чоловік намагався поновити контакти з колишніми та діючими військовослужбовцями аеродрому. У них він вивідував інформацію про кількість та типи літаків, бойові припаси та озброєння, розміщення укриттів та розташування інженерних будівель на аеродромі. Як стало відомо, усі зібрані дані засуджений передавав іншому агенту рф – колишньому льотчику, якого теж завербували спецслужби. Затримали волинянина разом зі спільником у березні 2020 року. Суд визнав чоловіка винним у пособництві державній зраді. Наступні 12 років 42-річний лучанин проведе за ґратами. Його «куратору» суд першої інстанції призначив покарання у вигляді 14 років позбавлення волі. Проте він оскаржив це рішення, і нині провадження перебуває в апеляційному суді. ■

Потерпілий вижив лише завдяки вчасно наданій медичній допомозі

У селі Цегів Луцького району відбулася кривава сварка

Соломія МУЗИЧКО

Встановлено, що нетверезий 42-річний житель Луцька під час конфлікту кілька разів ударив у шию горловиною розбитої пляшки 61-річного знайомого, завдавши різаних ран. Фатальних наслідків удалося уникнути завдяки медикам. Чоловіку повідомлено про підозру у вчиненні закінченого замаху на умисне вбивство (ч. 2 ст. 15, ч.1 ст. 115 КК України). Вирішується питання про обрання підозрюваному, який уже мав конфлікти із законом, запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

Серця, віддані Україні

Президент України вручив сім'ям загиблих Героїв з Волині ордени «Золота Зірка»

Посмертні нагороди воїнів отримали їхні рідні

Соломія МУЗИЧКО

Вручення відбулося в Києві 8 травня в межах заходів до Дня пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років. Капітан Владислав Лонський був із Ківерців. Підрозділ під його командуванням зірвав форсування російськими окупантами річки Сіверський Донець, знищив три танки, два БМП, форсував річку Оскіл і закріпився на лівому березі. Захисник загинув 19 вересня 2022 року під час потужного танкового обстрілу позицій. 24 лютого 2024 року волинському військовослужбовцю присвоїли найвищу державну нагороду – звання Героя України (посмертно). Тарас Чайка був уродинцем села Сокіл Луцького району. Попри поранення зміг вивести транспорт з екіпажем із району активного вогневого бою та завдяки цьому врятував життя пораненим, однак сам загинув. Чоловік у перші дні російського вторгнення в Україну пішов на війну добровольцем. Він був лейтенантом 125-тої окремої бригади територіальної оборони ЗСУ. У листопаді 2022 року під час виконання бойового завдання за кермом автомобіля потрапив під щільний мінометний обстріл і зазнав осколкового поранення. «Хай ніколи з людської пам'яті не зникають ті, чия

Сім'я загиблого військовослужбовця Тараса Чайки (на фото) отримала його нагороду.

неним, однак сам загинув. Чоловік у перші дні російського вторгнення в Україну пішов на війну добровольцем. Він був лейтенантом 125-тої окремої бригади територіальної оборони ЗСУ. У листопаді 2022 року під час виконання бойового завдання за кермом автомобіля потрапив під щільний мінометний обстріл і зазнав осколкового поранення. «Хай ніколи з людської пам'яті не зникають ті, чия

Вручення ордена «Золота зірка» Владислава Лонського (на фото) його рідним.

Знай наших!

81-річна лучанка отримала відзнаку від ГУР

Жителька обласного центру Волині Тамара Лазаренко постійно донатить на потреби Збройних сил України

Соломія МУЗИЧКО

Попри невелику пенсію жінка знаходить можливість допомогти армії та українським захисникам. Всі свої пожертви пенсіонерка ретельно записує у зошит, де, водночас, веде

статистику затоплених російських кораблів. «Приходить» пенсія, і я спершу доначу на дрони, потім купую ліки, а на решту – ласощі. Їм (військовим, – Ред.) дуже потрібно, ну хто їм допоможе», – розповідає вона. Привітати жінку та подякувати за допомогу війську до Луцька приїхав речник Головного управління розвідки Андрій Юсов, який передав відзнаку від Кирила

Буданова та його особисте відеозвернення до лучанки. «Без вас і мільйонів українців, які підтримують українське військо, нам було б набагато складніше відправити на дно і «Сергія Котова», і багато інших російських кораблів. Ваш приклад надихає українців підтримувати армію та наближати українську перемогу», – сказав Кирило Буданов у відеозверненні до пенсіонерки. Сама ж пані Тамара каже, що скільки буде жити – стільки буде донатити. І закликає кожного українця допомагати війську. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ КОНКУРСУ на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Луцького національного технічного університету

«Луцький національний технічний університет, відповідно до ст. 55 Закону України «Про вищу освіту», Положення про порядок проведення конкурсу та призначення на посади науково-педагогічних працівників Луцького національного технічного університету № 781 від 27.04.2023 року, оголошує конкурс на заміщення вакантних посад: – завідувача кафедри цифрових, освітніх технологій; – завідувача кафедри обліку і аудиту; – завідувача кафедри інженерії програмного забезпечення; – завідувача кафедри (професора) харчових технологій та хімії; – директора бібліотеки. Термін для подання документів – місяць з дня опублікування оголошення про конкурс у засобах масової інформації. Обов'язкові документи, які подаються на конкурс:

- заява про участь у конкурсі, написана власноруч;
- особовий листок з обліку кадрів та власноруч написана автобіографія;
- фото – 1 шт. (на особовий листок, розміром 4 на 6 см);
- копія паспорта;
- копія трудової книжки (за наявності в осіб, які не працюють в Університеті), засвідчена нотаріально або у відділі кадрів Університету;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, почесне звання, засвідчені згідно з вимогами чинного законодавства України (відділом кадрів установи, де працює претендент, чи нотаріально засвідчені);
- список наукових праць за підписами кандидата на участь у конкурсі, голови навчально-методичної ради та голови науково-технічної ради (на вимогу комісії, наукові праці для підтвердження їх наявності) за останні 5 років;
- документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх 5 років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);
- інформаційна довідка щодо відповідності професійній кваліфікації претендента на замі-

щення посади (укладення контракту) професорсько-викладацького складу та його досягнень;- копія документа, що підтверджує вільне володіння державною мовою;
- письмова згода на обробку персональних даних. Кандидати на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр повинні мати науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри та, як правило, досвід роботи на посадах науково-педагогічних працівників у закладах вищої освіти не менше 5 років, є авторами (співавторами) підручників, навчальних посібників, інших наукових та науково-методичних праць, мають досвід підготовки науково-педагогічних кадрів. На заміщення посади директора бібліотеки можуть претендувати особи, які мають вищу освіту за напрямом підготовки «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство», як правило, науковий ступінь та/або вчене звання і стаж бібліотечної роботи не менше 5 років. Подавати документи та звертатися за додатковою інформацією слід у відділ кадрів ЛНТУ: 43018, м. Луцьк, вул. Львівська, 75; телефони: 74 61 10, 066 286 45 57.

■ На лінії вогню

«Мої історичні лекції на фронті ставали багатьом воїнам відповіддю на запитання: «Чого ми тут?»»

Алла ЛІСОВА

Уродженець сусіднього з шахтарським містом села Гряди, тридцятирічний Юрій Велінець, стрімко увірвався у педагогічні, інтелектуальні, політичні й молодіжні кола Нововолинської громади. Його неординарний, з особистим почерком, але й із дотриманням класичних наукових вимог, підхід до вивчення історії рідного краю багатьом припав до вподоби. Він відкрив ще невивчені сторінки Прибужжя, знаходив нове у вже нібито дослідженому матеріалі.

Про наукового співробітника Нововолинського історичного музею Юрія Велінця ви вже мали змогу читати у нашій газеті. А його публікації у друкованих виданнях і соцмережах привертають увагу логікою, простотою викладення фактів, барвистою українською мовою.

Здобуття вченого ступеня доктора філософії в галузі історії у 27 років – підтвердження наукового таланту молодого дослідника, який мав багато планів. Війна, на жаль, внесла в них свої жорсткі корективи...

Через пірвоку перебування в лавах наших захисників Юрій Велінець, молодший лейтенант ЗСУ, вже заслужив короткотермінову відпустку додому. З ним – наша розмова.

«СПОЧАТКУ, В ПЕРШІ ДНІ, ВАЖКО ВСІМ»

– Юрію, в армії доводилося на ходу перевчатися?

– Зараз я – офіцер групи контролю бойового стресу 150-ої механізованої бригади, яка недавно сформована. Виконую обов'язки

Науковець із сім'ї трударів Юрій Велінець, разом із братом, захищає рідну землю

«Після отримання повістки у час війни я прекрасно розумів, що це потрібно державі, родині.»

військового психолога. Оскільки моя попередня наукова робота була тісно пов'язана з викладацькою, а кожен викладач вже є, певною мірою, психологом, то проблем не виникало. Командування звернуло увагу на мій освітній рівень, і я був направлений на короткотермінове навчання.

– Чи складно відбуватися у вас перехід від цивільного життя до військового?

– Хто служив в армії 40, 20 років тому і до цієї війни, згодиться зі мною: спочатку, в перші дні, важко всім. А далі в одного справи йдуть швидше, в іншого – повільніше, непомітно все вирівнюється. Мене призначали у листопаді, ми розташувалися у лісі в наметах, а попереду була зима. Доводилося цілодобово чергувати біля пічок-буржуйок і підтримувати тепло. Так склалося, що всі хлопці були майже мого віку, більшість – із вищою освітою. З вивчення військової справи, опанування тактичних, стратегічних, медичних навичок були й дискусії, суперечки... Мені, як історика, до-

Фото з архіву Юрія ВЕЛІНЦЯ.

Із науковцем Юрієм Велінцем, а зараз – офіцером ЗСУ – завжди цікаво розмовляти. Солдатам, напевно, теж.

водилося для побратимів читати лекції, проводити паралелі з нашої трьохсот- та двохсотлітньої історії, минулого століття, які накладалися на сьогодення. Після цього всі відразу знаходили відповіді на запитання, які вони ставили собі під час війни і мобілізації: «Чого воно так? Чого ми тут?». Чимало однополчан після початку війни добровольцями йшли на фронт – їм відмовляли, бо не та у них військова спеціальність, відправляли додому. Вони кілька місяців несли службу у теробороні. Потім звика-

ли до цивільного життя, завивання сирен, бігання в укриття, прильотів ракет, «шахедів». Уже й бажання йти воювати зникало. Траплялося й таке, що декого зненацька виривали з цього середовища, «пакували» у буси, не давали нормально попрощатися з родиною. Доводилося і з цією категорією мобілізованих працювати.

«У НАШІЙ РОДИНІ З ДІДА-ПРАДІДА – ВСІ ТРУДАРІ. А ТЕПЕР – УЖЕ Й ДВОЄ ВОЇНІВ»

– Велінець-науковець і Велінець-офіцер: це – двоє різних молодих чоловіків?

– Суттєво – ні... Після демобілізації однозначно продовжу займатися наукою. Після отримання повістки у час війни я прекрасно розумів, що це потрібно державі, родині. Мій старший брат Олександр два роки відстоював нашу свободу в зоні АТО, з 24 лютого 2022-го – у лавах 14-ої бригади воює на фронті проти рашистів. Я зберіг те, що надбав, і вже здобув і здобуваю другий життєвий досвід – воєнний. Він є неоціненним.

– В армії сні сняться? Які вони?

– Звичайно, різні, як і в цивільному житті. Над нами частенько пролітали ракети, тривоги у сні додають пориви вітру у лісі – прокидаєшся з думкою: «Що летить: «шахед» чи ракета?».

– Чим вразили перші, відносно мирні, дні, проведені у рідному селі, серед колег із історичного музею, де працювали до мобілізації?

– Перший день був незвичним трішки: ніби наш підрозділ локацію змінив, і я переїхав разом

із ним. Але це тривало недовго – спілкуюся з родиною, татом – шахтарським пенсіонером, мамою – продавчиною в сільському магазині, трьома молодшими сестрами, друзями...

– А у вашій сім'ї були науковці?

– У родині з діда-прадіда – всі трударі. Пригадую, як у шостому класі собі постановив: буду вчителем історії і науковцем. Ось так втілюю дитячу мрію.

«ЗАРАЗ ВІЙНА, ЯК БІГ НА ДОВГІ ДИСТАНЦІЇ»

– Нині різко загострилася проблема ухилинства. Що думаєте з цього приводу?

– У 2014 році потрібно було різко змінити підхід до мобілізації – відмовитися від радянських стандартів. Аж тільки війна навчила – і нарешті ми відходимо від них. Уже кілька місяців в окремих регіонах працюють рекрутингові центри, які довели свою дієздатність. Після війни потрібно буде відмінити строкову службу, застосовувати метод, коли військовозовоб'язаний раз на рік залишає робоче місце і на місяць стає солдатом, сержантом і на полігоні відточує свою майстерність у військовій спеціальності. «Пакування» у буси, відбирання телефонів, швидке проходження медкомісії у ТЦК, і наступного дня – вже на полігон, – це кардинально справи не вирішить, а місцями й зробить людину злою, невмотивованою.

– Що нам потрібно для Перемоги?

– Як історик, відразу зазначу: у більшості війни закінчуються перемир'ям, переговами. Яка у нас доля? Війна оголила нікчемність путінського режиму, заскавулів тамтешній олігархат, бо їхні гроші заморожують, реквізують, і світ тепер побачив, що то за люди і чого вони вартують, з ким вони мають справу. Нам потрібні сили для потужного кінцевого ривка, як у бігу на довгі дистанції. І ми його здійснимо. Перемога буде за нами! ■

■ Хата-читальня

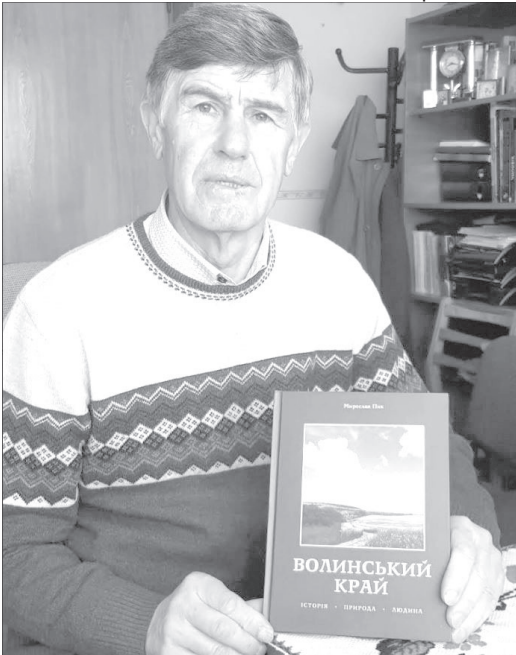
Йдеться про монографію методиста Нововолинського центру дитячої та юнацької творчості Мирослава Пика «Волинський край: історія, природа, людина», яка днями побачила світ у нововолинському видавництві «Формат»

Алла ЛІСОВА

Праця – фундаментальна, наукова, написана й видана у молодому шахтарському місті Волині. У сімдесятих роках минулого століття допитливий студент географічного факультету Львівського державного університету імені Івана Франка Мирослав Пик сперечався з сивочолими викладачами стосовно досліджень окремих географічних регіонів України. У відповідь чув: «Отримаєш диплом – ось і напишеш краще».

Це дослідження на теренах Волині може стати бестселером

Фото Ігоря ЛІСОВОГО.

Це – вже друга видана праця Мирослава Пика. Побажаймо йому реалізації нових творчих планів і задумів!

Сьогодні Мирослав Петрович із чистою совістю має право заявити, що виконав прохання своїх викладачів. Хоча монографія й наукова, але з перших сторінок відразу захоплює доступним

викладенням цікавих історичних розвідок. У чотирьох розділах – «Загальний огляд», «Геолого-геоморфологічна будова», «Природні умови», «Первісні спільноти краю» – автор поєднав теоретичні

викладки з практичними, побаченими на власні очі фактами.

Адже десятки років, долаючи туристичні маршрути разом із гуртківцями Центру, пізнавав рідний Волинський край. Він його схо-

наповнена різносторонньою науково-краєзнавчою та історичною інформацією. Сприйняття значно полегшують кольорові карти, малюнки, графіки. Вражає й різноманітне використання наукових друкованих дже-

«Волинський край він сходить уздовж і впоперек, занотовував, аналізував, вносив свої спостереження у комп'ютерний нотатник.»

див уздовж і впоперек, занотовував, аналізував, вносив свої спостереження у комп'ютерний нотатник.

Як зазначає Мирослав Петрович, він виходив з того, що регіональна фізична географія є базовою дисципліною для здобуття широкої географічної освіти, основою для формування гуманістичного світогляду. Книга

рел. Їх – більше ста. Доречним доповненням є наданий в кінці монографії словник назв природних процесів.

Впевнені, що праця Мирослава Пика «Волинський край: історія, природа, людина» стане в пригоді учням ліцеїв, студентам, педагогам, краєзнавцям та усім, хто цікавиться географією та історією рідного краю. ■

■ У номері!

Учителька висипала пачку снєків на голову учениці

Цей дикий випадок стався у Володимирському районі

Ігор БУГ

13-го травня в ліцеї №1, що розташований по вулиці Грушевського в селищі Іванічі, під час проведення уроку вчителька висипала пачку снєків на голову учениці.

Як повідомили інтернет-виданню «БУГ» працівники поліції, батьки дівчинки не звертались до правоохоронців. Подію зареєстрували самостійно, під час моніторингу соціальних мереж.

Зазначають, що вчительку обурило, що учениця їла снєки під час проведення уроку. Матеріали щодо булінгу відносно учениці буде розглядати сектор ювенальної превенції Володимирського РВП. ■

Утік з армії на... пів року

Володимир-Волинський міський суд засудив військового до 5 років тюрми, але звільнив від відбування покарання з іспитовим терміном (на два роки)

Ліна ВОГОНЬ

24 жовтня 2022-го військовий, не отримавши відповідний дозвіл у командира, самовільно залишив частину. Без поважних причин на службі він був відсутній до 1 травня 2023 року. Відтак Максим Т. вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 407 КК України.

Під час судового засідання волинянин щиро ка-явся, просив суворо його не карати.

Призначаючи покарання, суд врахував, що обвинувачений раніше був тричі судимий, має посередню характеристику за місцем служби та статус УБД. Тож Максим Т. отримав 5 років позбавлення волі, але це покарання замінили на два роки умовного терміну. ■

Побачення з Волинню

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ТОЙ КУТОК» СПРАВДІ
ВИЯВИВСЯ ЛИШЕ
«КУТКОМ»

Багато разів, коли їхала у відрадження на Камінь-Каширщину, то дорога пролягала через село Тойкут. Назву його інтуїтивно плумачила, як «той куток». Подумки міркувала, що буду якось тут уже не проїздом – той ї дізнаюся, до якого населеного пункту належав цей «куток». І ось цього-річної весни побувала у колишньому старовинному містечку Несухойжі, а моїми попутниками його стежками були вихідці із Тойкута – Олександр Філаретов котрий давно став ковельчанином, та Василь Марчук, який теж багато літ жив у місті залізничників, а тепер повернувся додому, «бо маму, якій уже 93-й рік їде, потрібно доглядати». І один, і другий свого часу нібито пішли зі свого села, але душа кожного залишилася тут. Їх тягнуло на малу батьківщину, їхня дорога завжди лежала сюди.

– У 1975 році, – розповідає Олександр Філаретов, – закінчив я школу, потім була строкова служба. Після армії й поїхав із Тойкута. Вчився у Львові – у спеціальному училищі МВС, працював у Ковельській виховній колонії для неповнолітніх. А коли здобув вищу освіту, то став начальником цієї установи. Історією свого села по-справжньому зацікавився вже в дорослому віці. Хоч знав дещо про містечко Несухойжі, з якого воно пішло, бо ж залізнична станція мала таку назву. Коли ми були школярами, то, мабуть, і не задумувалися, чому нам не розповідають про минуле Тойкута якщо не на уроках, то хоча б на краєзнавчому гуртку. Ми ж повинні знати наших предків: як вони жили, господарювали, які тут храми були, культурно-освітні заклади...

– Я після школи теж пішов, як то кажуть, у світ, – долучається до розмови Василь Марчук. – По правді, не усвідомлював сповна того, де я народився, як жив, які всі радянські люди – не боюся в цьому зізнатися. Закінчивши Луцьке культосвітнє училище, працював багато років заступником директора Палацу культури імені Тараса Шевченка у Ковелі. Був якийсь час держслужбовцем. Чесно скажу, що дуже вдячний місту, яке дало мені прихисток, улюблену роботу. Але моя земля – ось ця, де минулі моє дитинство, юність. Настав час, і я зацікавився тим, що тут відбувалося в різні епохи. Це було вже в горбачовську «перебудову», коли, нарешті, щось рабське в душі почало зникати. І дізнався про те, що села Тойкута не було – це лише один із кутків старовинного містечка Несухойж – волосного центру, яке «совети» подрібнили

Фото з архіву Олександра ФІЛАРЕТОВА.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Церковний хор, у якому в середині минулого століття співали предки чоловіків, котрі в зрілому віці зацікавилися історією своєї малої батьківщини.

Поки ця церква знаходиться у пристосованому приміщенні.

Ольга Гнатівна Марчук, котра ще пам'ятає той храм, в який ходила малою на богослужіння, і її син Василь, котрий долучився в наші дні до його відродження.

Василь Марчук: «Ось на цьому місці я стою разом із іншими учасниками хору під час богослужіння».

Олександр Філаретов, який багато зробив для того, щоб у селі Тойкут було відкрито українську церкву, став її основою».

на Тойкут, Воля, Заріччя, Лапні і Любче. Звідси й такий абсурд: Тойкутська сільська рада знаходилася в... Заріччі, залізнична станція мала назву «Несухойжі». Було навіть, що хата стоїть у Тойкуті, а хлів того ж господаря – на території села Воля.

Василь Марчук із вдячністю пригадує свого вчителя Івана Бойчука, котрий навчав рідної мови, «лікуючи» учнів, як висловилися чоловік, від їхнього суржика. А ще відкривав потрохи історію їхнього села, хоч і з великою обережністю, «бо йому й так дорікали націоналістичним духом».

«БОГ СВОЄЮ РУКОЮ СПРЯМУВАВ НАС НА ТЕ САМЕ МІСЦЕ, ДЕ МОЛИЛИСЯ НАШІ ПРЕДКИ»

Ось ці чоловіки, коріння яких – у Тойкуті, котрі свого часу, як самі говорять, «пливли разом з іншими за течією», у зрілому віці зацікавилися історією своєї малої батьківщини. І відкрили її не лише для себе, а й для людей, серед яких жили в дитинстві, юності. Вони дослідили, яким було містечко Несухойжі: тут виготовляли цеглу, працювало не менше трьох млинів (на повноводній тоді річці Турії, зокрема, – водяний), гураляни. І, звичайно ж, були тут храми.

– Якщо заглянути в іс-

торію, – розповідає Олександр Філаретов, – то треба сказати, що заснувало містечко Несухойжі в 1502 році князі Сангушки. Першопочатково вони збудували двір, який називався «Двір Несухойзький», а з часом – церкву Воскресіння Христового. Вона була сімейною, тобто належала родині Сангушків. Але згодом їй інші парафіяни, котрі проживали в цій місцевості, приходили сюди на службу. Храм з часом став православним і був освячений на честь Покрови Пресвятої Богородиці. Він неодноразово горів, його відбудовували. Останній раз у 1943 році його, за свідченнями очевидців, записаними нами для історії, спалили німці. Після війни церква була частково відновлена для проведення богослужіння, а потім і зовсім відкрита: «совети» з їхньою атеїстичною ідеологією не були зацікавлені в її відродженні ще й через те, що правила тут українською мовою.

До речі, від Василя Марчука довелось почувати про Олександра Фі-

ларетова такі слова: «Ми вдячні Богові, що він у нас такий є», бо саме пан Олександр багато зробив для того, аби в селі Тойкут було відкрито й облаштовано українську церкву, – «він – її основа». Власне, неабияка заслуга обох моїх попутників, що церква є, і що вона – саме на тому місці, де й була колись: чоловіки-патріоти увійшли в групу, яку зініціювала тойкутська родина Сергія й Лідії Козуль, і своїми зусиллями наблизили той день, коли у їхньому рідному селі вперше за багато літ знову відбудеться богослужіння.

– Коли в 2020 році я вийшов на пенсію, то в моїй душі була якась духовна порожнечка, – каже Василь Марчук. – Я не знав, чим її заповнити. Відчуття незатребуваності гнітлило, ніби тебе викинуто з «колії». Тож охоче долучився до доброго задуму про відновлення в селі церкви. Ми всі разом думали, де зробити святиню. Було декілька варіантів. У Тойкуті є розв'язана школа – перш там хотіли її відкрити, але нам

не дозволили. Тоді ми попросилися сюди, де вона й постанала. А виявилось, що Бог своєю рукою спрямував нас на те саме місце, де молилися наші предки. Відомо, що саме тут був старовинний православний храм. Неподальк за ним стояв костел. У центрі старовинного містечка, де компактно проживали євреї, була синагога. Неподальк православного храму розміщувалося кладовище – там же і зараз люди викопують кістки.

– Тут, де зараз наша святиня, було занедбане приміщення, в якому стояла пожежна машина, – додає Олександр Філаретов, і шкільний тир (продовження будівлі), який ніколи не відкривався. Ми доклали багато старань, аби одержати права на нього. І торік, звичайно, завдяки спонсорам, які допомогли фінансово, відкрили церкву – своєю, українську!

«ТУТ СИДИТЬ РІДНИЙ БРАТ МОЄЇ БАБУСІ, А ОСЬ ТОЙ ЖОВНІР ІЗ ВУСАМИ, ТО – ПРАДІД МОЄЇ ДРУЖИНИ»

І ось ми стоїмо перед оміяною святиною, котра поки що – у пристосованому приміщенні. На флагштоці – жовто-блакитний прапор, а на стіні – банер, виготовлений, як з'ясувалося в подальшій

розмові, за ідеєю Олександра Філаретова. На ньому – дві (вже раритетні) світлини, що датовані серединою минулого століття. Вони, значно збільшені для банера, свого часу потрапили до рук пана Олександра від таких же, як він, вихідців із Тойкута. На одному з них – церковний хор, який, судячи з підпису, співав у храмі Покрови Пресвятої Богородиці містечка Несухойжі та в церкві Святого Архистратига Михаїла (на жаль, назва села не потрапила в кадр). Жіночий його склад – в українських костюмах, на головах – традиційні віночки зі стрічками. Шкода, що світлина – чорно-біла, і вона не передає цю красу в усіх кольорах. Статечні чоловіки в основному – в сорочках-вишиванках. І найцікавіше те, що прозвучали зворушливі коментарі моїх попутників.

– Тут сидить рідний брат моєї бабусі, – розповідає й показує Василь Марчук. – А ось той жовнір із вусами – то прадід моєї дружини.

Колись, до речі, предок Василя Марчука співав у церковному хорі, а тепер він – у числі хористів відновленої церкви. Поки що – лише один із чоловіків.

– Ось мій дід, Захар Ілюшук, – не без гордості за збережену пам'ять говорить Олександр Філаретов, – і моя мама, Марта Ілюшук (у заміжжі – Філаретова)...

На другому знімку – учні й викладачі церковно-приходського училища, сфотографовані на фоні старовинного храму, котрий згорів у 1943 році. Напрошується висновок, що був він дуже великий: в одному ряду можна нарахувати сорок п'ять осіб, а країв приміщення в кадрі ще не видно. Відомо, що храм мав трипрусний іконостас.

Коли мова зайшла про перспективу уже діючої церкви, Олександр Філаретов розповів:

– Років п'ять тому з'явилася ідея про її відновлення. Як уже було зареєстровано нашу релігійну громаду, то, маючи офіційний документ, ми по-

чали вирішувати питання щодо земельної ділянки. Адже наша мета – побудувати храм. Ось там, неподалік, де встановили поклонний хрест, має він бути. Але є й інший варіант – зробивши реконструкцію, звести новобудову на цьому ж, такому малому, місці, де був старовинний храм, а зараз – наша церква. На сьогодні документи на споруду вже виготовляє на наше замовлення відділ містобудування Ковельської міської ради, оскільки Тойкут належить до Ковельської громади.

...Мрія у чоловіків одна – щоб старовинна святиня, в якій у дитинстві молилися такі тойкутці-старожили, як мама Василя Марчука – Ольга Гнатівна Марчук, мала своє історичне продовження. ■

Добра справа

До нинішнього Великодня парафіяни Свято-Вознесенського храму ПЦУ зробили для свого міста, якому незабаром виповниться 784 роки, чудовий подарунок – часомір, з «вуст» якого до Святого Неба лине відлуння головних мелодій міста, краю і України

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«...ЛЮБОВ ДО УКРАЇНИ – КОЛИ НЕ КРАСТИ, А ВІДДАВАТИ»

Якщо Бог довірив саме нам вберегти свою країну від московської напасті, то маємо це робити з вірою в Творця в серці й справах своїх – ця істина стала лейтмотивом нашої розмови з митрофорним протоієреєм Андрієм Сидором, деканом Луцького району, настоятелем Свято-Вознесенського храму міста Горохова, батьком отця Івана Сидора – легендарного дзвонаря Майдану, нинішнього помічника митрополита Помісної Церкви Єпіфанія.

Довіку не забуду, з якою величюю гідністю священника, чоловіка, українця отець Андрій Сидор на подвір'ї горохівської святині освячував чи не перший в Україні бус із гуманітарною допомогою для жителів стражденої Бучі. Тоді в їхніх екіпаж від Горохівської районної організації «Спільки учасників АТО «Щит». В обстрілюваній столиці земляків із команди координатора волонтерського руху Віталія Гладуна чекали обоє синів отця Андрія: отець Іван і отець Андрій Сидор-молодший – дякон Свято-Михайлівського Золотоверхого собору. Вони з друзями з благословення Предстоятеля ПЦУ Єпіфанія безпосередньо доставляли бучанцям допомогу від горохівчан.

«Найкращий захист від московського іга – єдність і соборність українців. А це – любов до України. Бо тоді не будеш привласнювати (красти), але віддавати», – читаю на сторінці в Facebook отця Івана. Його міркування, гідне стати афоризмом. «Україна – Є! Козаки ХХІ-сто-

ліття продовжують боронити Незалежність України і гордо несуть звитягу українського духу», – каже вже своєму синові отець Андрій Сидор-молодший. То правду сім'я Людмили й Андрія Сидорів зростила в серцях своїх дітей, навчивши першими й головними словами завжди й всюди казати «мама», «тата», «Бог», «церква», «Україна»!

«МИ ДОСТАВИЛИ НА ФРОНТ ВІРУ В НАШІХ ВОЇНІВ»

Понад два роки повномасштабної війни горохівські волонтери їдуть у зону

Годинник у Горохові не просто показує час, а ще й «співає» різні мелодії

Фото з архіву Віталія ГЛАДУНА.

Великоднім гостинцям від горохівчан, які доставили волонтери, раділи білці від Харкова до Запоріжжя.

Фото з архіву отця Андрія СИДОРА.

Декан Луцького району, настоятель Свято-Вознесенського храму міста Горохова отець Андрій Сидор і добродичень Микола Дуда з годинником біля будівництва дитячої недільної школи.

ліття продовжують боронити Незалежність України і гордо несуть звитягу українського духу», – каже вже своєму синові отець Андрій Сидор-молодший. То правду сім'я Людмили й Андрія Сидорів зростила в серцях своїх дітей, навчивши першими й головними словами завжди й всюди казати «мама», «тата», «Бог», «церква», «Україна»!

«МИ ДОСТАВИЛИ НА ФРОНТ ВІРУ В НАШІХ ВОЇНІВ»

Понад два роки повномасштабної війни горохівські волонтери їдуть у зону

бойових дій, заручившись благословенням отця Андрія біля Свято-Вознесенського храму. Очолована ним церковна громада й мирними днями співчувала молитвами й жертвами болів хворих та нужденних. Нині парафіяни не перестають оформувати матеріальну й духовну підтримку ЗСУ. Великодніми днями в окопах українських захисників смачно пахнули паска, ковбаска й інші смаколики зі світильць подільських горохівчан, доставлені волонтерами «Щита» якнайближче до лінії вогню.

«Дякуємо всім, хто долучився до збору великоднього

« О 15.00 годині всім віщує імпрровізація з гімну міста «Ти живи сто віків, рідний наш Горохів», теж створеного Степаном Кривеньким. »

кошки. Усе розвезли та роздали. Виконали навіть більше, ніж планували. Завезено: 2 автомобілі, 6 старлінків, 5 машинок «Ракова», 5 евакуаційних возиків, 30 укомплектованих аптечок, 70 турнікетів, 50 бандажів, 25 евакуаційних нош, 30 повербанків, 2 набори ключів. Також 30 ящиків паски, крашанки (рахуючи, збилися на 6000-му), 200 кг м'ясних виробів, ящики зі свіжою цибулею, редискою, огірками... Ми доставили на фронт частинку домашнього затишку, віру в наших воїнів, вдячність їм», – написав у Facebook Віталій Гладун, звітуючи про поїздку.

Зазвичай у дорогу екіпажі вирушають на світанні. Мовляв, без Бога ні до порога. А віднедавна з подвір'я церкви

волонтери везуть із собою в душі мелодію гімну Волині, яку написав горохівчанин Степан Кривенький, і яка першою звучить на честь нового дня. До слова, звуковий годинник у Горохові – то ще довоєнна мрія отця Андрія Сидора. Роками раніше він задивився на такий в одному з обласних центрів й подумав, що Горохів теж варте схожого знакової візитної картки, яка є далеко не у кожному провінційному містечку, зате якою дорожать столиці закордоння.

ДЕНЬ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ ПІД МЕЛОДІЮ «ВОЛИНЬ МОЯ». А ЗАКІНЧУЄТЬСЯ – «ЧЕРВОНОЮ КАЛИНОЮ»

Тоді лише в уяві бачив музичний часомір на фасаді новозбудованої недільної школи. Її будівництво з ініціативи свого духовного наставника церковна громада розпочала два роки тому на місці, яке напевно відвів сам Творець.

У радянські роки сусідами церкви були... «кадєбісти». Держжава щедро віддала їм у користування чималий двоповерховий будинок, а на додачу ще й кілька гаражів. Час зруйнував їх разом із державницькою системою. Офіс відремонтували для суддів, а гаражі стали аварійними. Тому отець Андрій Сидор пішов у Горохівську мєрію з проханням дозволити розібрати цегляну непотріб і на її місці збудувати церковну школу.

Парафіяни до роботи взялися завзято. Але через війну будівництво недільної школи триває не так швидко, як усім хотілося б. Допомогають добродичі. Отець Андрій через газету «Волинь» адресує вдячність горохівчанам Тарасові Щерблоку, Юрієві Козаченку, Володимирів Кондратюку, Андрієві Смалоу, Наталії та Петрові Степанюкам, колядникам церкви, а за купівлю годинника з мелодіями – знаному хорошими справами землякові-жертводавцю Миколі Григоровичу Дуді. Звісно, часомір у Горохові не дорівнюється унікальністю й ціною до дзигарів у столицях зарубіжжя, однак фрагменти з мелодій отець Андрій за-

мовив встановити ті, від яких кожному краянину має стати світліше на душі.

Тепер у Горохові вже й найменшкї поціновувачі української культури знають, що потому, як о 8.00 горохівчан покличе до буденних справ і недільних богослужінь фрагмент мелодії пісні «Волинь моя», про 9.00 годину сповістять мелодійні строфи Гімну України. Про настання полудня – величана «Боже Великий Єдиний, нам Україну храни». О 15.00 годині всім віщує мелодія-імпрровізація з гімну міста «Ти живи сто віків, рідний наш Горохів», теж створеного Степаном Кривеньким. О 18.00 годині під мотив «Реве та стогне Дніпр широкий» містани неодмінно згадують добрим словом національного генія Тараса Шевченка. О 21.00 у небо знову лине легкокрилий годинниковий наспів всіма улюбленої «Волинь моя», а о 22.00 годині віра в Перемогу звучить музикою «А ми твою червону калину підіймемо, а ми нашу славу України розвеселимо...».

Воістину, ті мелодії в супроводі бою курантів – неімовірно гарні, невимішнені, змістовні щоденні уроки українського мистецтва і патріотизму.

Коли ж буде новосілля у недільній школі, її будівничий отець Андрій Сидор прогнозувати не сміє, мудро міркуючи: «Люди планують, а Господь керує». Наразі всі бажаючі можуть долучитися до зображення на фасаді ікони «Ісус благословляє дітей». Вона теж буде по-своєму унікальною. З благословення митрополита Луцького і Волинського Михаїла, на образів з мозаїки дїтворіа біля Спасителя буде зодягнена в українські вишиванки, а вдалині на радість і гордість горохівчанам виділитиметься Свято-Вознесенська каплиця – духовна й архітектурна окраса Горохова.

Дасть Бог, і годинник, і церквині дзвони в Горохові й усіх храмах соборної України радісно зазвучать на честь Перемоги над рашистами.

P.S. «Та якщо ми будемо економісти на культурі, на духовності, то за що ми воюємо?» (Вінстон Черчилль). ■

Марія Долиновська просто в захваті від старовинного вбрання, яке носили наші прабабусі...

Ой, яка ж файна пані!

волинського Прибужжя. Етногалерея вишивки «Русовичі» – це приватний музей колекціонерки Марії Долиновської. Вона протягом десяти років вивчала та

збирала етнострої західної Волині та волинського Прибужжя. На сьогодні пані Марія створила дві унікальні колекції, яким уже понад 100

Берегиня

Щоб побачити крутезні 100-річні вишиванки Прибужжя – їдьте у Нововолинськ!

У шахтарському місті відкрився унікальний приватний музей етногалерея. Щоб він постав, колекціонерка Марія Долиновська протягом десяти років вивчала та збирала етнострої західної Волині та волинського Прибужжя

Алла ЛІСОВА

Після початку повномасштабної війни ця незвичайна жінка розгорнула широку благодійну

діяльність – організовувала фотосесії, передаючи таким чином кошти на підтримку ЗСУ.

Жоден патріотичний захід на теренах Володимирщини не відбувався без її участі. Пані Марія виношувала роками мрію, яка нарешті здійснилася: у шахтарському місті відкрили єдиний на Волині приватний музей

стародавнього вишиваного одягу «Русовичі». Відвідати його ви можете за адресою: м. Нововолинськ, проспект Дружби, 8 (третій поверх, над магазином «Оксамит»).

Організатори запрошують усіх бажаючих доторнутися душою до світу прекрасного, відчуття української ідентичності крізь призму унікального старовинного одягу

Пульс тижня

61-річну жінку оштрафували за підпал сухої трави

Надзвичайники Ковельщини спільно із лісівниками здійснили обстеження лісових масивів та ділянок, де щороку виникає найбільше загорянь сухою травою

Любов ВОЛИНЮК

Під час заходу на території Любомльської міської ради, неподалік села Запілля виявили факт випалювання сухої трави.

На 61-річну порушницю складено адміністративний протокол та буде притягнуто до адміністративної відповідальності, адже за спалювання сухої рослинності законодавством передбачається покарання: штраф у розмірі від 3060 грн до 6120 грн, а в разі особливо тяжких наслідків – кримінальну відповідальність.

Карантин, який діяв через африканську чуму свиней, зняли

У Сереховичівській громаді знято карантин, який був запроваджений 19 березня 2024 року через зафіксований випадок африканської чуми свиней

Любов ВОЛИНЮК

Карантин навколо села Синове, де за 3,7 кілометра від місцевого лісництва знайшли трупи двох диких свиней, тривав 40 днів.

Як повідомив головний спеціаліст відділу організації протиепізоотичної роботи Держпродспоживслужби області Сергій Войтюк, за цей період нових випадків захворювання або загибелі свиней не виявили. Упродовж дії карантину у селах Синове, Соколище та Шкrobi Ковельського району провели облік свійських тварин у господарствах та щепили від чуми 250 свиней.

Пробрався вночі до оселі та зґвалтував неповнолітню

Прокурори Ковельської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 26-річним жителем одного із сіл Ковельського району незаконного проникнення до житла, заподіяння тілесних ушкоджень неповнолітній та її зґвалтування

Любов ВОЛИНЮК

Слідство встановило, що пізно увечері 4 лютого 2024 року нетверезий молодик незаконно проник у сусідське житло, зайшов у кімнату 16-річної дівчини, яка спала, та долаючи опір і заподіюючи тілесних ушкоджень, зґвалтував.

Обвинувачений перебуває під вартою. Згідно із санкцією ч. 3 ст. 152 КК України, зґвалтування неповнолітньої особи карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років.

Пам’ятаємо, любимо, сумуємо...

17 травня 2012 року відійшла у Вічність наша мама, бабуся та прабабуся **Ірина Олександрівна ГРИЦЮК**

Але вона навечно залишилася в наших серцях. Своєю любов’ю зігрівала, підтримувала своїх рідних, близьких, знайомих. Пам’ять про неї завжди залишиться з нами.

З сумом і скорботою – дочки, зять, внуки, правнуки.

Резонанс

Двох зниклих малолітніх двійнят пів тисячі людей шукали цілу ніч

Закінчення.
Початок – на с. 1

Любов ВОЛИНЮК

Повідомлення про зникнення брата і сестрички надійшло до поліції близько 21-ї години. Батько дітей розповів, що ті гралися на подвір’ї приватного будинку та в якийсь момент зникли. Це сталося близько 18.30. Майже три години рідні розшукували діток самостійно, однак пошуки виявились безрезультатними, тож врешті зателефонували до поліції.

До пошуків одразу залучили понад 130 працівників Ковельського районного управління поліції, кінологів із собаками, спеціалістів із квадрокоптером, оперативні служби, рятувальників, нацгвардійців. Крім того, долучилися мешканці села Обениж на Ковельщині, де проживають діти, та ряду сусідніх сіл.

«Люди прийшли пішки, приїхали на підводах, на мотоциклах і велосипедах, – усі хотіли допомогти поліції розшукати діток, незважаючи на те, що була ніч, а місцевість

навокolo – болотиста», – розповів начальник Ковельського РУП Андрій Литвин.

Шукачі діяли чітко та злагоджено, прочісували кожен метр території, із залученням квадрокоптера. Після опівночі в чагарниках

розшукали дівчинку – вона була дуже налякана, але не ушкоджена. Пошуки її брата тривали ще цілу ніч.

На ранок 13 травня за декілька кілометрів від дому знайшли і хлопчика.

Він сильно змерз, але

був живий. Дитину одразу передали на огляд лікарям.

Місцевий мешканець Андрій Петров першим побачив хлопця: той блукав поміж дерев, не плакав, був переляканий. «Я підбіг до нього, взяв на руки, закутав, він сказав на мене «Тату!» Поки ніс його до автомобіля, він заснув», – розповів Андрій. Чоловік зауважив, що поліція належним чином організувала оперативні пошуки, залучила багато людей, і якби не це – невідомо, чи діти б вижили, адже вночі був приморозок.

Нині Аліса та Артем перебувають з рідними у медичному закладі.

Їх уже відвідали ковельські поліцейські: життя та здоров’ю діток загрози немає.

Старша інспекторка сектору ювенальної превенції Тетяна Козій розповіла, що двійнята дуже змучені, але щасливі бути поруч з рідними.

«Батьки плачуть від радості й дуже дякують усім, хто не лишився осторонь та допоміг знайти їхніх дітей», – підсумувала пані Тетяна. ■

Фото: ГУНП у Волинській області.

Двійнята дуже змучені, але щасливі бути поруч з рідними.

«Шукачі діяли чітко та злагоджено, прочісували кожен метр території, із залученням квадрокоптера.»

»

Проблема

Розробка родовища піску на території «Старовижівського «Буковелю» – незаконна

Ковельська окружна прокуратура звернулася до Господарського суду міста Києва із позовом в інтересах держави, аби визнати незаконним та скасувати наказ Держгеонадр, визнати недійсними результати проведення аукціону, договір купівлі-продажу спеціального дозволу на користування надрами та цей спеціальний дозвіл

Любов ВОЛИНЮК

Прокурори встановили, що всупереч вимогам законодавства про охорону природно-заповідного фонду Державна служба геології та надр України у січні 2024 року на електронному аукціоні продала приватному підприємству спеціальний дозвіл на користування надрами для видобування піску Старовижівського родовища.

Воно розташоване в межах лісового фонду Дубечненського лісництва філії «Ковельське лісове господарство» ДСГП «Ліси України» на території загальнозоологічного заказника місцевого значення «Смолярівський». Його розробка надалі у подальшому може призвести до знищення об’єкта природно-заповідного фонду.

Окрім того, родовище знаходиться там, де є пам’ятка археології «Галина Воля-1» – стоянці доби мезоліту в урочищі «Семенова Гора», яку внесено до Переліку нововідкритих об’єктів археологічної спадщини Волинської області і взято під охорону держави.

Прокурори в суді наполягатимуть на незаконності та неприпустимості розробки родовища на території заказника. ■

Місцева фішка

780 слів помістили у діалектний словник

У Смідинській громаді на Волині видали власний словник діалектних слів, назв та місцевих прізвиськ і прізвищ

Леся КВІТКА

Слів, яких немає в інших словниках, але часто вживають жителі Смідинської громади, назбирали 780. Наразі надрукували 20 примірників книги, яка складається із 46 сторінок.

Словник автори видали власним коштом. Над ним працювали кілька років, опитали десятки корінних жителів Смідина.

Один із авторів словника, колишній вчитель Володимир Козачук,

розповів, що, окрім інших діалектних слів, у збірник також увійшли 110 назв урочищ, майже 80 найтповіших смідинських прізвищ та стільки ж прізвиськ. «Постійно здавалося, ну ось вже все зібрали, що тільки можна. Але ж ні, ще додавалися нові слова» – зізнається чоловік.

Збирала діалектизми також Людмила Івануха – вчителька української мови та літератури, яка нині на пенсії.

Перші 20 екземплярів придбали ті, хто попередньо замовив словник діалектних слів. Автори уже планують друк наступної партії. Збірку діалектизмів презентують і у тамтешній школі, аби із місцевою говіркою ознайомилися діти. ■

Тема № 1

Учні про війну дізнались з перших уст

До Дубівського ліцею завітали особливі гості – військові Артилерійського підрозділу 67 ОМБР ДУК 1 ОШБ – Дмитра Коцюбайла «Да Вінчі»

Леся КВІТКА

Один із захисників – випускник цієї школи. У відвертій, щирій розмові хлопці поділилися цікавими деталями своєї роботи на фронті.

Старшокласники, застамувавши подих, слухали розповідь, запитували про те, що їх найбільше турбувало. А ще разом переглянули відеоматеріали про життя захисників. У багатьох

На згадку військові подарували школярам прапор та декоровану гільзу.

Фото: Дубівський ліцей.

на очах з’являлися сльози. Ніхто не залишився байдужим. Адже вони спілкувались з людьми сильної волі, міцного характеру, впевненими у собі патріотами України.

На згадку про таку позитивну і емоційну зустріч військові залишили прапор та декоровану гільзу.

З освітнього закладу теж не відпустили хлопців з порожніми руками.

Учні подарували обереги, висловили їм свою повагу та вдячність.

А Микола Якимчук, учитель с. Дубове, передав від своєї родини дрон, долучившись до акції, що проходить у громаді «Сімейний дрон для ЗСУ». ■

■ Резонанс

У Ветлах місцевий священник виявив на паркані бойову гранату

Сенсаційну новину повідомив отець Роман Гула, котрий є настоятелем парафії Святителя Миколая Чудотворця цього села Камінь-Каширського деканату

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Він ночував у будинку, на огорожі якого хтось повісив гранату. За інформацією Волинської єпархії Православної церкви України, громада цього села на Любешівщині в червні 2022 року вийшла з-під юрисдикції московського патріархату і возз'єдналася з ПЦУ. Цьому передували парафіяльні збори, на яких більшістю голосів віряни ухвалили таке рішення та звернулися до митрополита Луцького і Волинського Михаїла з відповідним проханням.

За словами священника, жителі села впевнені, що погроза гранатою – відповідь московського патріархату на перехід парафії до ПЦУ.

Жителі села впевнені, що такі дії – відповідь московського патріархату на перехід парафії до ПЦУ.

«Проте, не всі місцеві жителі охоче погодилися на зміни. Прихильники московського патріархату продовжують активно пропагувати антиукраїнські наративи. Вдаються

навіть до методів залякування...», – зазначається на сайті єпархії.

«Сьогодні вранці (10 травня. – Ред.) на паркан будинку місцевої мешканки зловмис-

ники повісили гранату. Ми одразу викликали поліцію, слідчі дії тривають досі. Правоохоронці шукають свідків, опитують людей», – зазначив отець Роман. За його словами, жителі села впевнені, що такі дії – відповідь московського патріархату на перехід парафії до ПЦУ. Мовляв, адепти мп не можуть із цим змиритися та досі налаштовані агресивно.

«Вони хочуть нас налякати, дати зрозуміти, що не хочуть бачити тут української церкви. На превеликий жаль, ці люди досі не розуміють, що в Україні – війна, і продовжують підтримувати ворога», – каже настоятель храму.

За зовнішніми ознаками, на паркані була повішена ручна осколкова граната Ф-1, призначена для ураження живої сили противника в оборонному бою. На місці події працювали сапери. ■

Їх ми будемо завжди пам'ятати, молитися за кожного, хто не повернувся живим зі страшного пекла війни. Нехай вам буде легко на Небесах, дорогі, рідні Захисники! Навіки Герої! Навіки в строю!» – йдеться на фейсбук-сторінці Камінь-Каширської міської ради.

Під час вшанування поіменно згадали кожного воїна, який зображений на пам'ятних банерах. Міський голова Віктор Пась висловив родинам загиблих солдатів сердечні співчуття, подякував за відважних, мужніх Героїв. Та кож очільник громади зауважив, що ми всі разом маємо підтримувати українське військо, зробити все можливе, щоб не гинули наші воїни, які сьогодні перебувають у дуже складних умовах. ■

■ Герої не вмирають

У Камені-Каширському Алею слави полеглих Героїв поповнили 19 пам'ятних банерів

Вшанувати світлу пам'ять захисників, які мужньо боролися за свободу України, 8 травня сюди прийшли родини полеглих бійців, представники влади, духовенство, працівники державних структур, школярі

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Під час вшанування полеглих Героїв, число яких, на жаль, збільшилося.

«Болить за кожну зламану війною долю, за кожне

трагічно і завчасно відібране життя. На жаль, Алея слави загиблих Героїв у Камені-Ка-

ширському збільшилась – її поповнили 19 воїнів, наших Героїв.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 50 грн за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 100 грн за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – 100 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – 50 грн. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети. Пенсіонер бажає познайомитись для створення сім'ї із невисокою порядною жінкою, що погодиться на переїзд. Тел. 096 107 78 92.

АВТОРИНОК

● Куплю мотоцикл ІЖ Юпітер-2 або Іж Планета-Спорт. Можна не на ходу. Тел. 063 866 81 76.

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам трактори Т-25,Т-40. В хорошому робочому стані, недорого. Можлива доставка. Тел. 066 380 58 82.
● Продам трактори ЮМЗ, МТЗ. В хорошому робочому стані, недорого. Можлива доставка. Тел. 096 804 87 33.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій,

пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Додаю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. На-

даю послуги міні-навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів – матові, глянцеві, під золотий та темний дуб; парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Виготовляємо труби різних діаметрів – від 80 до 300 мм до котлів, бур-жуйок, камінів і теплиць. З чорного та оцинкованого металу товщиною 0,50 мм, коліна 45° та 90°. Ціни виробника. Швидко та якісно. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Проголошую про те, що я – людина, живий чоловік з іменем Ярослав, батька В'ячеслава, роду Яремчуків, народжений 28.01.83 року. Забороняю мене називати фізичною особою та збирати мої персональні дані.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Пенсіонер бажає познайомитись для створення сім'ї з невисокою порядною жінкою, що погодиться на переїзд. Тел. 096 107 78 92.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублені диплом бакалавра та додаток до диплома (серія ВС № 41175402), видані 25.06.2011 р. Волинським національним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Стефанський Андрій Володимирович, вважати недійсними.
● Загублені диплом спеціаліста та додаток до диплома (серія ВС № 29271579), видані 30.06.2006 р. Волинським державним університетом імені Лесі Українки на ім'я Набойчик Сергій Степанович, вважати недійсними.
● Загублений військовий квиток (серія НК № 608024), виданий на ім'я Делех Руслан Олександрович, вважати недійсним.

■ Пульс тижня

Фото із сайту Камінь-Каширської РВА.

Катерина Безродня удостоїлася почесної відзнаки «Хрест бойових заслуг».

Бойова медикіння отримала відзнаку від Президента України

Капітан медичної служби, уродженка села Раків Ліс Камінь-Каширського району, під щільним мінометним обстрілом рятувала життя бійців

Богдана КАТЕРИНЧУК

Катерина Безродня з Камінь-Каширської громади очолила евакуаційну групу, яка пройшла пішки п'ять кілометрів під вогневим контролем противника, та надала допомогу важкопораненому військовому. У День пам'яті та примирення, 8 травня, коли увічнено перемогу над нацизмом у Другій світовій війні, за повідомленням Камінь-Каширської районної військової адміністрації, Президент України Володимир Зеленський вручив їй почесну відзнаку – «Хрест бойових заслуг».

Глава держави зазначив, що російський нацизм не зможе подолати рішучості, хоробрості й принциповості тих, хто протистоїть злу, зупиняє руйнування та рятує людей від знищення. Пам'ять загиблих захисників і захисниць України вшанували хвилиною мовчання. ■

Фото із сайту Маневичької селищної ради.

Настоятель місцевого храму освятив меморіальні дошки й помолився за усіх мужніх воїнів-захисників.

«Стати на захист України їх спонукала щира любов до рідної землі»

У селі Череваха, що на Маневиччині, на будівлі місцевої гімназії відбулося відкриття меморіальних дошок у пам'ять про колишніх учнів, загиблих воїнів, односельців – Андрія Мефаніка, Андрія Василюка та Сергія Коська

Богдана КАТЕРИНЧУК

Право відкрити меморіальні дошки було надано рідним Героїв. Зі словами глибокої скорботи до присутніх звернулися Маневичький селищний голова Олександр Гаврилюк, староста сіл Череваха та Софіянівка Людмила Шилак, директор Черевахівської гімназії Світлана Слупачик. Вони підкреслили, що Герої, чиї імена тепер увічнено на меморіальних дошках, не лише служили своїй країні, а й зробили значний внесок у майбутню Перемогу над ненависним агресором. Вони стали символом мужності, відданості та самопожертви, виявивши найвищі якості людської сутності.

Загиблих воїнів вшанували тематичною програмою, яку підготували учні школи. За повідомленням на фейсбук-сторінці Маневичької селищної ради, були розповіді про мирне життя Героїв, про їх військові будні, про те, що стати на захист України їх спонукала щира любов до рідної землі, почуття обов'язку захищати свою родину та свою країну. Та найбільш емоційним моментом були виступи родичів загиблих, які поділилися своїми спогадами про тих, кого вони втратили. Їхні слова були сповнені болем, але водночас – і гордості за героїчний вчинок своїх рідних.

Настоятель місцевого храму освятив меморіальні дошки та помолився за усіх мужніх воїнів. Присутні поклали квіти на знак великої шани та вічної пам'яті про мужніх захисників. ■

■ Редакційний щоденник

Хтось їде в Америку за кращим життям, а я – за враженнями та на побачення... із сином

Чим переймалася і з чого дивувалася впродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

... ЗУСТРІЧКУ ЗІ СТАТУЄЮ СВОБОДИ НАЖИВО

Не раз, буваючи на хуторах, які збереглися на Волині до наших днів у поліській глибинці, чула від їхніх мешканців розповіді про те, як вони були засновані. Ото, мовляв, дід поїхав в Америку (це слово звучало, звичайно, по-місцевому – «Гамерика»), заробив грошей, а, повернувшись додому, купив шматок землі серед лісу, де й почав обживатися, господарювати. Серед моїх предків таких не було. Тож першим там побував, а згодом і перебрався зі своєю сім'єю на постійне проживання у США, мій син, який до цього мешкав у Москві (після школи ще в радянські часи він вивчав тут в одному із вишів англійську мову, а потім багато років працював у Посольстві США). Він, звісно кликав у гості. Але, по правді, спочатку це було швидко – з розряду фантастики. Хоч у душі вже затаїлася велика мрія про те, аби побачитися з рідними людьми – це ж за океаном двоє моїх онуків, правнук і правнучка. І ця мрія взяла гору над фантастикою.

Настав той день, коли ми із донькою сіли в літак, який з аеродрому столиці Польщі, Варшави, взяв курс на Нью-Йорк, й вирушили в далеку дорогу. Колились українці – заробітчани, як і той дід, котрий «збивав доляри» на кусок землі, чи відчайдушні емігранти, які вирішили за океаном обживатися, добиралися до Америки пароплавом. Вони були в дорозі по тижню, а то й десять днів (не кажу вже про першопрохідців, котрі пливли на вітрильниках, і тоді, вже залежно від напрямку вітру, мандрівка розтягувалася на 40 – 90 днів). Хтось там і помирав, не перенівши важкої дороги. Сто років тому вони й увянути не могли, що їхні співвітчизники долатимуть майже вісім тисяч кілометрів – менш як за десять годин. Та ще й матимуть такий бонус: завдяки різниці в часі, ми вилетіли з Варшави 18 квітня і ввечері цього ж числа були в Нью-Йорку – гуляли на підвісному Бруклінському мосту, спорудженому ще в кінці XIX століття. А вранці дивувалися величчю Манхеттену з оглядового майданчика, влаштованого на даху хмарочоса.

Манхеттен з оглядового майданчика, облаштованого на даху одного із хмарочосів, якими він є всесвітньовідомий.

Бути в цьому місті й не побачити наживо Статую Свободи – непросто. Тим більше, що це ще й так доступно: із Манхеттену у найвіддаленіший округ Нью-Йорка – Стейтен-Айленд – можна добратися поромом (це як продовження метро, тільки уже по воді). Ним ми і попливли, щоб по дорозі зблизька подивитися на цей всесвітньо відомий символ, що постав на острові з однойменною назвою у вигляді богині Лібертас, котра у давньоримській міфології уособлює свободу. З 28 жовтня 1886 року, коли скульптура була урочисто відкрита (це, до речі, подарунок французів), вона, з факелом у руці, зустрічала тих емігрантів, які прибували у США.

І ось у зв'язку з цим – така щемлива історія, пов'язана із ще одним островом, який неподаляк від Статуї Свободи, – Еліс (з англійської Ellis Island – «Острів сліз»), про яку нагадав мені син, взявши на себе роль гіда. Виявляється, цей острів у 1892–1954 роках був найбільшою міграційною станцією, через яку пройшло понад 12 мільйонів мігрантів. Цілий місяць новоприбульці, в тому числі, звісно, й українці, які їхали за океан в пошуках кращого життя, перебували на карантині – їх перевіряли, зокрема, на хвороби, насамперед такі, що легко передаються. І в результаті не всі, хто подолав непросту дорогу через океан, потрапляли на материк. У 1954 році міграційна станція була закрита. А ще через два десятки літ на цьому «Острові сліз» відкрили музей, який знайомить з історією міграції.

... ВЕЛИЧЧЮ І ПРОСТОТОЮ «СЕРЦЯ» ВАШИНГТОНА

Про все, що було пережито в юності, назавжди залишаються особливі спогади. Такими були події жовтня 1962 року, що увійшли в історію як Карибська криза, котра стала найвищою точкою протистояння Радянського Союзу і США в результаті того, що Союз таємно розмістив ядерні ракети на Кубі у відповідь на встановлення американських ракет у Туреччині. Ми, старшокласники, обговорювали це і з тривогою чекали розв'язки, адже була

реальна загроза початку війни. Через рік ще одна подія на далекому заокеанні привернула увагу всього світу – вбивство 35-го президента США Джона Кеннеді. Хоч тоді у нас не було ще телевизорів, та з газет, радіо мали деяку інформацію. А ось подробиці дізнавалися з роками. Зокрема, із фільму «Джек», в якому відтворено перші дні після трагедії – як їх пережила дружина Кеннеді – Жаклін, на очах якої застрелили її чоловіка. Вона з двома маленькими дітьми йшла за домовиною, яку везли на гужовому лафеті від Білого дому – до Капітолія, де відбулося офіційне прощання.

А прямувала похоронна процесія Національною алеєю, що є парковим, музейним та меморіальним комплексом під

«Фішкою» Вашингтона є те, що це – місто безплатних музеїв. Тож навіть потрапивши в столицю США із українськими, гривневими, статками, можна багато побачити й відкрити для себе.

відкритим небом у центрі столиці США. Звідси й почалося моє знайомство із «серцем» Вашингтона. Адже саме тут у пам'ятниках, монументах відображена історія Сполучених Штатів. Монумент першому президенту Джорджу Вашингтону – найбільший у світі обеліск між Білим домом і Капітолієм висотою 169 метрів – став для нас орієнтиром, завдяки якому тут не можна заблудитися. Він є найвищою спорудою столиці, яку видно звідусіль. У самому місті нема жодного хмарочоса, і, за традицією, ніяка інша будівля не може перевищувати його за висотою, хоч, до речі, нема якогось певного закону про таке обмеження. Ось така повага до дітяч, котрий ініціював будівництво столиці США, яку згодом назвали його ім'ям. Судячи з величчю меморіалу 16-го президента Авраама Лінкольна, така ж особлива повага і до його особистості. З його ім'ям американці пов'язують завершення Громадянської війни, котра тривала п'ять років. Саме він у 1862-му відмінив рабство, проголосивши, що всі

Висота Статуї Свободи від землі до кінчика смолоскипа – 93 метри.

Ось він, Капітолій зблизька, де засідає Конгрес США.

люди повинні бути вільні...

І ось ці «вільні люди» вибирають такий спосіб життя, який їм більше до вподоби. Хтось із числа «білих комірців» вранці поспішає на роботу. А хтось живе буквально на вулиці і, як мовиться, «все своє носить із собою». Бездомних людей з їхніми нехитрими пожитками, що вміщуються в декілька пакетів, можна побачити на цій же Національній алеї, – на лавочці, чи біля неї, зовсім неподалік Капітолія. І, як довелося почути, їх ніхто, зокрема із поліціантів, не зачіпає, «зачищаючи» «серце» Вашингтона від такого неприважливого контрасту. Навпаки, волонтери ще й поїсти привезуть.

Сталося так, що ми прийшли до Капітолія 20 квітня – якраз

нам США підтримати правильне рішення про допомогу Україні». Сприйняла таке перебільшення моєї «допомоги» як вдалий жартівливий хід автора повідомлення, аби заголовком привернути до нього увагу.

... БІДНИМИ, АЛЕ ГОРДИМИ ІНДІАНЦЯМИ

«Фішкою» Вашингтона є те, що це – місто безплатних музеїв. Тож навіть потрапивши в столицю США із українськими, гривневими, статками, можна багато побачити й відкрити для себе. Зокрема, на Національній алеї розташовані багато музейних закладів, вхід у які – вільний – або за попередньою реєстрацією-чергою, якщо є багато відвідувачів. Звичайно, ми побували в Національній галереї мистецтв. Так само не обминули Національний архів, де зберігаються, крім тисяч інших, три – найважливіші документи в американській історії: Декларація незалежності, підписана 4 липня 1776 року, Конституція США і Білль про права... Але скажу, що особливо зворушливі враження залишилися після ознайомлення з експозицією Національного музею американських індіанців. За переписом населення США, зараз їх – трохи більше п'яти мільйонів, а це – 1,6 відсотка від загальної кількості. Це – результат політики етнічних чисток щодо корінних народів, переселення їх на Індіанську територію, яку проводили в XIX столітті. Та що там говорити – ще й сто років тому американці вважали, що статками корінного населення повинні володіти «білі», і безжалюно йшли до своєї мети. Варто подивитися фільм «Вбивство квіткової повені» й пересвідчитися в цьому.

Індіанців винищували, відправляли в резервації, а вони не відступали від своїх принципів: «Ми бідні, але – вільні», «Білі не повинні контролювати наші кроки», «Кожна нація повинна мати свою землю». Звідси й особливо зворушливі враження після ознайомлення з експозицією музею однієї з українок – авторки цих рядків, бо наш народ більш ніж триста років виборює право жити вільно на своїй землі. ■

Зірки на прапорі США, а їх є 50, означають кількість штатів, з яких складається держава, а смуги (7 червоних і 6 білих) – 13 колоній, що стали для неї основою. Прапор змінювали щоразу, як у складі США з'являвся новий штат.

Національна квітка Штатів – троянда, а тварина – орел. За розміром території США поступаються тільки Росії та Канаді.

Хоча більшість американців розмовляє англійською, статус державної мови не має. Справа в тому, що у США взагалі відсутня державна мова через багатонаціональний склад населення країни.

У США в 99% жителів є автомобілі, причому більшість із них було куплено в кредит. За деякими даними, машин там більше, ніж людей.

У Штатах є три міста з назвою Санта-Клаус. А в Мічигані знайшлося місце і для містечка з назвою Пекло.

Якщо вірити статистиці, кожен восьмий американець хоча б кілька днів працював у закладах мережі McDonald's.

Близько 20 мільйонів американців живуть у будинках на колесах, не маючи можливість купити собі нормальне житло.

Температурний мінімум у США було зареєстровано на Алясці – 62 градуси морозу. А максимальна температура – у каліфорнійській Долині Смерті – 56 градусів тепла.

■ Спорт

Йожеф Сабо залишився без трансляції матчу «Шахтар» – «Динамо»

Колишній тренер киян не зміг подивитись «класико». Втім, як і більшість українців

Петро ПАС

У центральному матчі 28-го туру чемпіонату України донецький «Шахтар» обіграв київське «Динамо» та достроково став чемпіоном країни – уже в 15-ий раз. Більше «золота» – лише у киян, які 16 разів ставали найсильнішими в Україні.

Заслужений тренер України та екснаставник київського «Динамо» 84-річний Йожеф Сабо в ексклюзивному інтерв'ю Sport.ua зізнався, що не зміг побачити гру двох найкращих команд України.

– На жаль, подивитися матч «Шахтар» – «Динамо» мені не вдалося, оскільки немає телеканалу «УПЛ ТБ». Куди я тільки не звертався, дзвонив, але мене «обрізували», – не приховував свого обурення Йожеф Йожефович. – Є «МЕГОГО». Там усе дивлюсь. А «УПЛ ТБ» – немає (автор цих рядків, щоб переглянути матч, заплатив 29 гривень за перегляд його в інтернеті). Готовий платити, дзвонив. Але сказали, що на мою адресу кабель не зав'язано. Отак... Не знаю, куди звертатися. Знаю, що результат матчу 1:0 на користь «Шахтаря».

– Вас здивував такий результат матчу?

– Ні, ще на початку чемпіонату я прогнозував, що «Шахтар» знову стане чемпіоном, а «Динамо» буде

Йожеф Йожефович передбачив підсумок чемпіонату ще на його початку.

«Ще на початку чемпіонату я прогнозував, що «Шахтар» знову стане чемпіоном, а «Динамо» буде другим...»

другим... Але я бажаю Олександру Шовковському наступного чемпіонату кинути виклик «Шахтарю». Вірю, що він може вирости у великого тренера, тому що для цього він має всі якості. Але яким би тренер не був великим, футболісти теж потрібні, а на одній молоді виграти чемпіонат – складно. І шукати посилення треба не всередині УПЛ, а в інших чемпіонатах. Інакше конкурувати з «Шахтарем» та на міжнародній арені буде складно.

До речі, після «класико» особливо радів 34-річний півзахисник «Гірників» Тарас Степаненко. Адже він у 10-ий раз став чемпіоном України з футболу!

– Я щасливий, ми – виграли. Тяжкий сезон, були злети,

Фото із сайту shakhtar.com.

Команда Ріната Ахметова святкує своє 15-е чемпіонство. А для Тараса Степаненка – це вже 10-е «золото»!

ЯКИЙ РАХУНОК?	
Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 28 туру: «Ворскла» – «Минай» – 2:3, «Оболонь» – «Рух Львів» – 0:0, «Шахтар» – «Динамо» – 1:0, «Олександрія» – «Дніпро-1» – 1:0, «Чорноморець» – «Металіст 1925» – 3:0, «Кривбас» – «Полісся» – 0:1, «Колос» – ЛНЗ «Черкаси» – 1:3, «Зоря» – «Верес» – 1:1.	

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ НА РАНОК 15 ТРАВНЯ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	28	22	4	2	62:21	70
2.	«Динамо» (Київ)	28	20	3	5	67:26	63
3.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	28	16	6	6	47:27	54
4.	«Дніпро-1» (Дніпро)	28	13	9	6	37:26	48
5.	«Рух Львів» (Львів)	28	11	13	4	41:29	46
6.	«Полісся» (Житомир)	28	13	7	8	34:27	46
7.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	28	9	8	11	28:33	35
8.	«Зоря» (Луганськ)	28	7	11	10	28:34	32
9.	«Чорноморець» (Одеса)	28	10	2	16	38:43	32
10.	«Олександрія» (Олександрія)	28	7	9	12	25:36	30
11.	«Ворскла» (Полтава)	28	8	6	14	27:44	30
12.	«Колос» (Ковалівка)	28	6	11	11	19:28	29
13.	«Оболонь» (Київ)	28	5	11	12	17:35	26
14.	«Верес» (Рівне)	28	5	9	14	27:43	24
15.	«Минай» (Минай)	28	4	10	14	24:45	22
16.	«Металіст 1925» (Харків)	28	5	7	16	28:52	22

У списку бомбардирів лідирує 22-річний форвард київського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 14 голів (один – із пенальті).

■ Увага, конкурс!

А як далеко ви метали свій «гранатобуз»?

Не було такого? Просто падав і розбивався? З кожним, напевне, така халепа траплялась. І як ми шкодували про це, бо ж для більшості з нас мобільний – доволі дороге задоволення, на яке ми довго збираємо кошти чи беремо кредит

Грицько ГАРБУЗ

А наштовхнув Грицька Григоровича на це запитання, яке, за правила конкурсу, ми маємо повторити, факт, що у «буржуазній» Фінляндії винайшли новий вид спорту – метання мобільних телефонів. Це заняття припало до душі і бельгійцям, і голландцям, і шведам... Навіть проводиться чемпіонат світу з цієї дисципліни. І планетарний рекорд з метання мобільного телефона становить 110,42 метра!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 13 (2024)

Два роки тому з самої Америки я за 3000 гривень замовив подарунок, який зовсім нещодавно відзначив пів століття із дня першого використання (хоча найдорожчий його «брат» у світі коштує близько 100 тисяч доларів). Цьому предмету ми завдаємо за більш приємне повернення з «подорожі» і відкриття нового виду спорту в одній із Північних країн, хоч насправді він є ворогом спорту. До того ж на ньому люблять поселятися всякі «небезпечні квартиранти»...

А ось «той, хто борони не псує», може «заблукати» завдяки ньому. Проте завдяки захованому нами предмету можна визначити, чи ця пані є і красивою, і розумною. Хоча в руках жіночки «під мухою» він перетворюється у дуже страшну зброю...

Що за предмет із Америки ми заховали у гранатобузі?

Хто з наших читачів зумів відгадати відповідь – «мобільник», ви дізнаєтесь уже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а також на сайті volyn.com.ua.

Поки ми підбиваємо підсумки нашого весняного конкурсу, то нині буде завдання лише на один тур: хто перший надішле відповідь, той і стане переможцем.

«СПЕЦЗАВДАННЯ» – 1 (2024)

Назвіть термін, який характеризує момент, коли той, хто «страчує», може за мить перетворитися на «жертву»?

Що за слово заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 22 травня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемога» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Тільки факт

«Цей титул – для батька, бо я вже хотів закінчувати боксерську кар'єру», – заявив 36-річний український боксер Василь Ломаченко після переможного бою над австралійцем Джорджом Камбососом, якого він нокаутував в 11-му раунді і став чемпіоном світу IBF.

■ Тутешній футбол

Футболісти з Володимира каменя на камені не залишили від ФК «Камінь-Каширський»

Хоча «гірники» з Нововолинська ще більше забили козакам із Боратина, як і луцькі «будівельники» у ворота ківерцівських «залізничників»

Петро ПАС

11 і 12 травня відбулися матчі матчі 3 туру чемпіонату Волині з футболу. Ось їх результати: ФК «Тростянець» (Тростянець) – ФЦ «Ковель» – 1:1, НФК «Локомотив» (Ківерці) – ЛСТМ №536 (Луцьк) – 1:5, ФК «Славія» (Боратин) – «Шахтар» (Нововолинськ) – 0:5, ФК «Володимир» – ФК «Камінь-Каширський» – 4:0.

Як інформує Асоціація футболу Волині, у 4 турі зустрічаються: ФЦ «Ковель» – ФК «Славія» (Боратин), ЛСТМ №536 (Луцьк) – ФК «Тростянець» (Тростянець), ФК «Камінь-Каширський» – НФК «Локомотив» (Ківерці), ФК «Рубіж» (Любомль) – ФК «Володи-

ЧЕМПІОНАТ ВОЛИНИ 2024							
ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ							
М	КОМАНДА	І	В	Н	П	РМ	О
1	ЛСТМ №536 ЛУЦЬК	3	2	1	0	7-2	7
2	ФК ТРОСТЯНЕЦЬ	3	2	1	0	6-2	7
3	ШАХТАР НОВОВОЛИНСЬК	3	2	0	1	9-3	6
4	ФЦ КОВЕЛЬ	3	1	2	0	8-2	5
5	ФК ВОЛОДИМИР	3	1	2	0	5-1	5
6	ФК РУБІЖ ЛЮБОМЛЬ	2	1	0	1	5-2	3
7	СЛАВІЯ БОРАТИН	2	0	0	2	1-9	0
8	ФК КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ	2	0	0	2	0-8	0
9	НФК ЛОКОМОТИВ КІВЕРЦІ	3	0	0	3	3-15	0

мир». Базовий день туру – 19 травня. ■

Переможець попереднього чемпіонату – знову на вершині турнірної таблиці.

РЕКЛАМА

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ЖИВУ ПТИЦЮ. ДОСТАВЛЯЄМО ПО ОБЛАСТІ:

- курчат-бройлерів та м'ясо-яєчних порід;
- каченят мулард, гусенят, індичат Біг-6;
- комбікорм, ветаптечки, годівниці, полілки.

ЗАМОВЛЕННЯ ЗА ТЕЛ.:
+380 96 054 68 18, +380 99 561 82 32,
+380 99 245 13 99, +380 95 424 43 11.

КОМБІКОРМ від ВИРОБНИКА

РЕАЛІЗОВУЄМО ЗІ СКЛАДУ В ЛУЦЬКУ:
вул. Конякіна, 2А (навпроти колишнього шовкового комбінату).

Щедра нива®
GAZDA®
Kormil®

РОЗШУКУЄМО ПРАЦІВНИКІВ!

СТО у Луцьку запрошує на роботу автослюсаря та автоелектрика

Заробітна плата - 20 000-30 000 грн.

◆◆◆

Деталі за телефоном +380508220531

ПП БУРМАКА Н.П.
18, 25 травня, 1 червня.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне **www.nadiya.com.ua**

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

ЧЕТВЕР, 16 ТРАВНЯ

1+1

6.30 «Сніданок з 1+1»
9.30, 11.10, 2.25, 3.45
«Одруження наосліп 3»
13.10, 13.55, 14.40, 15.20
Мелодрама «Ловець снів»
16.00 «Міняю жінку 14»
17.55, 19.10 «Говорить
вся країна» **20.00**, 21.00
Т/с «Центральна лікарня»
22.00, 22.55, 23.50, 0.45
Т/с «Доктор Хаус - 6» **1.40**
«Життя відомих людей
2023» **5.20** «Мольфар»

5 КАНАЛ

6.00 Т/с «Архіваріус» **7.00**
Т/с «Пані покоївка» **7.45**,
3.00, 4.00 Гра долі **8.00**
Час новин. Підсумки дня
(Повтор) **9.00** Хвилина
мовчання **9.01**, 10.00,
11.00, 12.00, 13.00, 15.00,
16.00, 17.00, 18.00, 19.00,
21.00 Час новин **9.20**,
10.15, 16.15, 17.20, 18.20,
19.40 Марафон «Незламна
країна» **11.15**, 12.35
Машина часу **13.20** Х/ф
15.35, 23.45 Бутусов плюс
20.00 Хто з
Мірошниченко? **20.35**
Невигадані історії **21.45**
Історія для дорослих **22.00**
Час-Time **22.30** Особливий
погляд **22.45** Новини BBC
23.00 Час новин. Підсумки
дня **0.00**, 1.30 Лінійка
документальних серіалів

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Time **0.30**, 12.10,
20.00 Вердикт з Сергієм
Руденком **2.15**, 18.15
Великий ефір Василя Зими
4.00 Студія Захід з Антоном
Борковським **4.45**,
17.45 Судовий контроль з
Тетяною Шустровою
5.00 Beraber. Разом **5.45**
Колаборанти **6.00** Хроніки
війни з Ольгою Ленъ **7.00**,
8.00, 10.00, 11.00, 12.00,
14.00, 15.00, 16.00, 17.00,
18.00 **НОВИНИ 7.10**,
8.10, 9.45, 10.10, 11.10
Інформаційний марафон з
Лесею Вакулюк та Андрієм
Сайчуком **9.00** Хвилина
мовчання **9.01** Свобода.
Ранок **14.10**, 15.10, 16.10
Інформаційний марафон з
Мартою Оліярник та
Антонієм Борковським
17.10 Хроніки
інформаційної війни **21.00**
BBC News Україна **21.15**
Говорить Великий Львів
23.00 Свобода Live

МЕГА

5.45 Підроблена історія
6.40, 13.15, 17.50
Таємнича Африка **8.35**,
1.45 Правда життя **10.15**,
22.50 Таємниці світу
11.15 Дикі острови **15.15**
Речовий доказ **16.50**,
19.50 Невідомий Китай
20.50 Приховані
королівства **23.50**
Шпигуни на війні **0.50**
Королі Франції **2.30**
Останній день диктатора

СТБ

3.15, 17.00, 2.30 Т/с «Слід»
9.00, 21.50 Т/с «Історія
одного злочину» **10.55**,
23.50 Т/с «Агенти
справедливості» **13.35** Т/с
«Сліпа» **18.55** Супермама
20.00 Т/с «К.О.Д.»

ICTV

3.00 Шкварка **5.20**, 7.55
Антизомбі **7.00** Ранок
у великому місті **9.10**
Кремль. Гібридна війна
10.05 Т/с «Виходьте без
дзвінка 3» **12.55** Т/с «Чак»
15.25 Х/ф «Цар скорпіонів
4: У пошуках влади» **19.20**
Х/ф «Цар скорпіонів 5:
Книга душ» **19.10** Т/с
«Рубан» **22.00** Рецепт
промивання мізків **22.55**
Фортеця Маріуполь **23.55**,
0.10 Х/ф «Максимальний
ризик» **0.00** Звернення
Президента України **1.50**
Громадянська оборона

НОВИЙ КАНАЛ

3.40 Знають навіть діти
3.55 Екси **5.25** Кохання
на вихиваня **7.05**, 9.01
Т/с «СуперКопи» **9.00**
Загальнонаціональна
хвилина мовчання **10.00**
Т/с «Приватний детектив
Магnum» **11.35** М/ф

П'ЯТНИЦЯ, 17 ТРАВНЯ

1+1

6.30 «Сніданок з 1+1»
9.30, 11.15 «Одруження
наосліп 3» **13.05**, 13.50,
14.35, 15.15 Мелодрама
«Ловець снів» **15.55**
«Міняю жінку 14» **17.40**,
19.00 «Світ наживоріт 6, 7
Мексика, Куба, Болівія»
20.00 Бойовик «План
втечі 3» **22.00** Бойовик
«Форсаж» **0.05** «Світ
наживоріт»

5 КАНАЛ

6.00 Т/с «Архіваріус»
7.00 Т/с «Пані покоївка»
7.45, 3.00, 4.00 Гра
долі **8.00** Час новин.
Підсумки дня (Повтор)
8.50 Натхнення **9.00**
Хвилина мовчання **9.01**,
10.00, 11.00, 12.00, 13.00,
15.00, 16.00, 17.00, 18.00,
19.00, 21.00 Час новин
9.20, 10.15, 16.15, 17.30,
18.20, 19.40 Марафон
«Незламна країна»
11.15, 12.35 Машина
часу **13.20**, 0.00, 1.30
Х/ф **15.35**, 21.45 Бутусов
плюс **20.10** Легендарні
воїни **20.40** Особливий
погляд **22.00** Час-
Time **22.30** Історія для
дорослих **22.45** Новини
BBC **23.00** Час новин.
Підсумки дня **23.45**
Український свідок

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Time
0.30, 12.10, 20.00,
21.15 Вердикт з Сергієм
Руденком **1.30**, 4.00
Хроніки війни з Ольгою
Ленъ **2.15**, 18.15 Великий
ефір Василя Зими **4.45**,
22.45 Колаборанти **5.00**
Студія Захід з Антоном
Борковським **6.00**, 22.00
Хроніки інформаційної
війни **6.45**, 22.30
Судовий контроль з
Тетяною Шустровою
7.00, 8.00, 10.00, 11.00,
12.00, 14.00, 15.00, 16.00,
17.00, 18.00 **НОВИНИ**
7.10, 8.10, 9.45, 10.10,
11.10 Інформаційний
марафон з Лесею
Вакулюк та Андрієм
Сайчуком **9.00** Хвилина
мовчання **9.01** Свобода.
Ранок **14.10**, 15.10, 16.10
Інформаційний марафон з
Мартою Оліярник та
Антонієм Борковським
17.10 Beraber. Разом
21.00 BBC News Україна
23.00 Свобода Live

МЕГА

5.45 Підроблена історія
6.40, 13.15, 17.50
Таємнича Африка **8.35**,
1.45 Правда життя
10.15, 22.50 Таємниці
світу **11.15** Дикі острови
15.15, 1.00 Речовий
доказ **16.50**, 19.50
Невідомий Китай **20.50**
Приховані королівства
23.50 Стародавній
Єгипет: Хроніки Імперії
0.50 Королі Франції

СТБ

3.15 Т/с «Історія одного
злочину» **13.50** Т/с «Сліпа»
22.00 Т/с «Дівчата» **2.00**
Т/с «К.О.Д.»

ICTV

3.00, 5.00, 1.45
Громадянська оборона
4.10 Шкварка **7.00**
Ранок у великому місті
7.55, 12.00, 16.55 На
трюх **10.00** Дизель шоу
15.50 Т/с «Вижити за
будь-яку ціну 2» **19.00**
Прем'єра Дизель шоу
20.40 Дизель шоу **0.00**
Звернення Президента
України **0.10** Х/ф «Оселя
зла 2: Апокаліпсис»

НОВИЙ КАНАЛ

3.15 Знають навіть діти
3.30 Екси **5.05** Х/ф «Без
відчуттів» **6.35**, 9.01 Т/с
«Будиночок на шастья»
9.00 Загальнонаціональна
хвилина мовчання **12.50**
М/ф «Нікчемний я 3»
14.30 Х/ф «Смертельна
зброя 3» **16.45** Х/ф
«Смертельна зброя
4» **19.00** Х/ф «Штурм
Білого дому» **21.35**
Х/ф «Джі-Ай Джо: Атака

кобри 2» **23.35**, 0.10 Є
питання **0.00** Звернення
Президента **0.35** Х/ф
«Пагорби мають очі» **2.30**
Служба розшуку дітей
2.35 Х/ф «Пагорби мають
очі 2»

ПІКСЕЛЬ

6.00, 0.00, 4.00 М/с
«Безпека життя з Ембер»
6.30 TiBi Абетка **7.00**
Зірки-малюки **7.30**,
14.00, 0.30, 3.30 М/с
«Майстерня Бібі» **8.00**,
13.30 Online-садок НУМО
(UNICEF) **8.30**, 14.35, 1.20
М/с «Гав Гав Гав» **9.05**
Здорове харчування **9.20**,
15.00, 18.30, 21.30 М/с
«Хорообрі зайці» **10.00** М/с
«Королівство веселки»
11.00, 16.00, 20.30 М/с
«Бджілка Мая» **12.00**,
16.30, 21.00 М/с «Віспер»
12.30, 19.00 М/с
«Робокар Полі» **13.00**,
22.00 М/с «Супергерой
Коді» **14.30** Навички
дошкільняти **15.30**, 19.30
М/с «Тру і «Королівство
веселки» **17.00**, 23.30,
5.00 М/с «Місія Блейк»
17.30, 23.00 М/с
«Геомеха» **18.00**, 22.30
М/с «Космічний старт»
1.50 Веселі саморобки
2.20 Зірки-малюки **2.40**
TiBi Абетка

К-1

3.00 «Все для тебе» **5.15**
«Спеція» **6.05** «Ух ти
show» **7.30**, 11.35, 15.40, 19.10
«Орел і Решка. Дайджест»
9.00, 17.25, 22.35 «Так не
буває» **11.00** «Камон»
13.05 «Орел і Решка»
14.50, 23.30 «Орел і
Решка. Навколо світу»
22.00 «Хижі до їжі» **1.10**
«Спеціальні репортажі
Валерії Мікульської» **2.20**
«Україна вражає»

2+2

6.00 «Джедаї» **6.30** Т/с
«Опер за викликом-6»
8.25, 11.10 Т/с «CSI: Місце
злочину» **13.00**, 2.50
«Загублений світ» **15.00**
Х/ф «Шалений патруль»
17.00 Х/ф «Шалений
патруль-2» **19.00** Х/ф
«Погана компанія» **21.15**
Х/ф «Королі вулиць» **23.20**
Х/ф «Колір ночі» **1.55** «Імо
за 100» **5.10** «Помста
природи»

XSPORT

6.00 Тримай ляща **6.30**
Спортивна риболовля.
Чемпіонат України з лову
хихака з човна **7.25** Х/ф
«Гол 2: Життя як мрія».
9.30, 21.10 Дикий гаджет
10.20, 11.05, 12.05,
12.35, 13.20, 14.05, 15.05,
18.05 Телемагазин **10.35**
Монстр Джем **11.35** Блог
12.20, 13.50 УПЛ. Огляд
13.05 Бокс **14.35** Монстр
Джем. Прем'єра **15.20** Х/ф
«Нокдаун» **18.20** Кулачні
бої. Under Fight League
20.40 THE FOOTBALL
REVIEW. Прем'єра
22.00 Х/ф «Гонка» **0.15**
THE FOOTBALL REVIEW
0.45 Бокс. Благодійний
турнір Ліги професійного
боксу України **1.30**
Інформаційний марафон.
Пряма трансляція

ТЕТ

6.00 Одного разу під
Полтавою **8.00** Я люблю
Україну **9.50** М/ф «Бригада
М» **11.25** Х/ф «Марлі та я»
13.40 Х/ф «Між небом
та землею» **15.40** Х/ф
«Озброєні і небезпечні»
17.55 Х/ф «За бортом»
20.00 Ліга сміху.
Волонтерський десант
0.00 Х/ф «Безславні
кріпаки» **1.45** Панянка-
селянка

НТН

5.05 «Таємниці
кримінального світу» **6.00**,
17.30, 23.55 «Речдок» **8.40**,
15.50, 21.20 Т/с «NCIS:
Половання на вбивцю»
12.50, 1.35 «Випадковий
свідок» **13.50**, 19.20 Т/с
«Смерть у раю» **3.05**
«Речовий доказ» **4.10**
«Таємниці світу»

СУБОТА, 18 ТРАВНЯ

1+1

6.30, 0.50 «Світ
наживоріт» **6.55**
Мелодрама «Невістка»
11.00 Т/с «Центральна
лікарня» **19.00**
Мелодрама «Катерина»
23.00 Бойовик «Люсі»

5 КАНАЛ

6.00, 22.00 Т/с
«Архіваріус» **7.00** Т/с
«Пані покоївка» **7.50**
Служба розшуку дітей
8.00 Час новин. Підсумки
дня (Повтор) **8.50**
Натхнення **9.00** Хвилина
мовчання **9.01**, 10.00,
11.00, 12.00, 13.00, 14.00,
15.00, 16.00, 18.00,
19.00, 21.00 Час новин
9.15, 10.15, 18.20, 19.40
Марафон «Незламна
країна» **11.15**, 11.35,
12.30 Машина часу **13.15**
Бутусов плюс **14.15** Хто
з Мірошниченко? **15.30**,
23.35 Український свідок
16.15, 0.00, 1.30 Х/ф
17.45 Українці **19.20**
Легендарні воїни
20.00 Рандеву **21.35**
Невигадані історії **23.00**
Час новин. Підсумки дня
3.00, 4.00 Гра долі

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Time **0.30**, 5.00,
12.10 Вердикт з Сергієм
Руденком **2.15** Великий
ефір Василя Зими **4.00**,
7.00, 11.10 Beraber. Разом
4.45 Судовий контроль з
Тетяною Шустровою
8.00, 9.01, 10.00, 11.00,
12.00, 15.00, 17.00,
18.00, 21.00 **НОВИНИ**
8.10, 9.10, 10.10, 14.00,
15.15 Інформаційний
марафон з Лесею
Вакулюк та Андрієм
Сайчуком **9.00** Хвилина
мовчання **13.10**, 22.00
Студія Захід з Антоном
Борковським **15.10**
France **16.30**, 23.20 Війна
і культура **17.10**, 18.10
Інформаційний марафон з
Миколою Вереснем
19.00 Суботній політклуб
21.30 Реальний фронт
22.50 Донбас Реалі
23.50 ЕСПРЕСО. Док

МЕГА

5.50 Шість соток **8.00**,
1.45 Україна: забута
історія **9.00** Дикі острови
11.00 Таємниці світу
12.45, 2.35 Речовий
доказ **15.00** Таємнича
Африка **18.00** Історія
Британських островів з
Семом Віллісом **21.00**
Загадкові древні міста
0.00 Останній день
диктатора **0.50** Королі
Франції

СТБ

3.40, 11.00 Т/с «К.О.Д.»
7.55, 10.05 Прокинься
з Ектором **8.55**, 9.30
Неймовірна правда про
зірок **19.00** МастерШеф
23.30 Детектор брехні
0.40 Т/с «Слід»

ICTV

3.00, 9.05 Антизомбі
3.20, 9.35 Громадянська
оборона **3.45** Т/с «Відділ
44» **7.00** Фортеця
Маріуполь **8.00** Рецепт
промивання мізків **10.45**
Х/ф «Цар скорпіонів 2:
Сходження війна» **12.50**
Х/ф «Цар скорпіонів»
14.25 Х/ф «Хоробре
серце» **17.45** Х/ф
«Король Артур» **20.05**
Х/ф «Гладіатор» **23.00**,
0.10 Х/ф «Король
Данило» **0.00** Звернення
Президента України **0.50**
Х/ф «Конан-варвар»

НОВИЙ КАНАЛ

4.00 Знають навіть діти
4.40 Коханя на
вихивання **6.10** М/ф
«Покахонтас» **7.45**,
9.01 М/ф «Мулан» **9.00**
Загальнонаціональна
хвилина мовчання **9.15**
М/ф «Ральф-руйнівник»
11.10 М/ф «Ральф-
руйнівник 2» **13.05** Х/ф
«Трансформери» **15.55**
Х/ф «Трансформери 4:
Час «Вимирання» **19.00**
Х/ф «День незалежності

2: Відродження» **21.15**
Х/ф «Геосторм» **23.25**,
0.10 Х/ф «Чужий проти
хихака» **0.00** Звернення
Президента **0.55** Х/ф
«Судний день» **2.50** Le
Маршрутка

ПІКСЕЛЬ

6.00, 0.00, 4.00 М/с
«Безпека життя з Ембер»
6.30 TiBi Абетка **7.00**
Зірки-малюки **7.30**,
8.30, 14.00, 0.30, 3.30
М/с «Майстерня Бібі»
8.00, 14.35, 1.20, 3.00
М/с «Гав Гав Гав» **9.05**
Здорове харчування
9.20, 15.00, 18.30 М/с
«Хорообрі зайці» **10.00**
М/с «Королівство
веселки» **11.00**,
15.30 М/с «Бджілка
Мая» **12.00**, 16.00
М/с «Віспер» **12.30**,
19.00 М/с «Робокар
Полі» **13.00**, 20.30
М/с «Супергерой Коді»
13.30 Online-садок
НУМО (UNICEF) **14.30**
Навички дошкільняти
16.30 М/с «Мія та
я» **17.00** М/с «Тру і
«Королівство веселки»
22.00 М/с «Геомеха»
23.30, 5.00 М/с «Місія
Блейк» **1.50** Веселі
саморобки **2.20** Зірки-
малюки **2.40** TiBi Абетка

К-1

3.00 Т/с «Голос з
минулого» **5.50**, 10.20,
15.20 «Орел і Решка.
Дайджест» **7.15**, 22.00
«Камон» **10.10** Пряма
трансляція **12.50**
«Орел і Решка» **14.30**,
23.10 «Орел і Решка.
Навколо світу» **1.05**
«Україна вражає» **2.35**
«Спеціальні репортажі
Валерії Мікульської»

2+2

6.00, 5.00 «Помста
природи» **8.15**, 2.35
«Загублений світ» **14.15**
Х/ф «Дежавю» **16.45** Х/ф
«Післязавтра» **19.00** Х/ф
«Скеля» **21.45** Х/ф «Час»
23.50 Х/ф «Вогняний
шторм» **1.35** «Імо за 100»

XSPORT

6.00 Х/ф «Нокдаун»
8.40, 10.20, 11.05, 11.45,
14.00, 14.40, 15.25,
16.10 Телемагазин
8.55 Мотоперегони.
Rookies Cup 2024 Гонка
1. Херес. Прем'єра **9.50**
Світовий бокс. Тижневик.
Прем'єра **10.35** Сучасне
п'ятиборство. Кубок
світу. Анкара. Огляд.
Прем'єра **11.35**, 14.30,
15.55 Блог **12.00** Бокс.
Чемпіонат України U22
серед жінок. Фінали.
Пряма трансляція **15.10**
УПЛ. Огляд **16.25** Х/ф
«Загдуочи Титанів»
18.35 Mobil 1 The Grid.
Прем'єра **19.05** Дикий
гаджет **19.55** Гандбол.
Бундеслига. Ганновер
- Фюксе Берлін. Пряма
трансляція **22.00** Х/ф
«Вибивайло» **23.45**
Вечір боксу присвячений
Віталію Дорофееву
1.30 Інформаційний
марафон. Пряма
трансляція

ТЕТ

6.00 М/ф «Ташині
пригоди» **7.30** М/ф
«Бригада М» **9.05** М/ф
«Тарзан 2» **10.25** М/ф
«Панда Кунг-Фу» **12.05**
М/ф «Супер Шістка»
13.55 Х/ф «Дім дивних
дітей міс Сапсан»
16.10 Х/ф «Привид»
18.30 Х/ф «Кінгсман:
Золоте кільце» **21.10**
Х/ф «Кінгсман» **23.40**
Х/ф «Леон - кілер» **1.40**
Панянка-селянка

НТН

Господарські секрети

Просто полийте молоком

Незвичний спосіб підживлення та захисту рослин

Галина ГОНОРОВА

Якщо ви категорично проти використання хімікатів на своїй ділянці, для ефективного

підживлення та захисту від хвороб і шкідників рослин можна полити звичайним молоком. Різноманітні рослини, виявляються, є дуже вдяч-

ними за молочну підгодовлю. Це – коренеплоди, помідори, цибуля, огірки, плодові дерева, кімнатні квіти, особливо – троянди і півонії.

Проте не варто застосовувати молоко для ба-

Не варто застосовувати молоко для баклажанів і перців.

клажанів і перців, наголошує **ukr.media**.

Для кореневого підживлення городніх культур молоко рекомендується розводити з водою в пропорції – 1:5 і заливати навколо рослин канавки. Щоб збільшити ефектив-

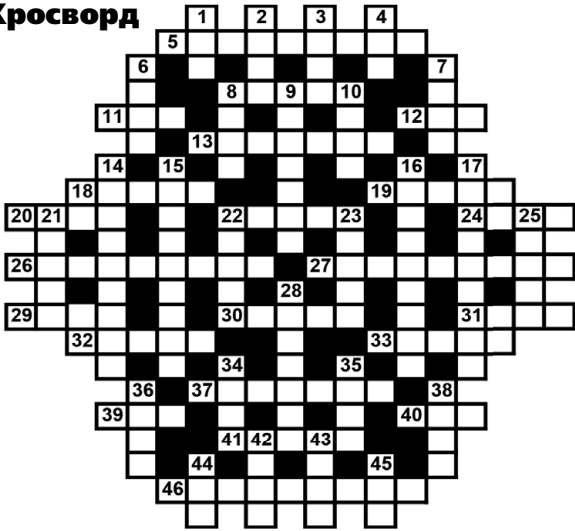
ність добрива можна додати трохи йоду (10 крапель на 10 літрів води з молоком).

Для поливу кімнатних рослин рекомендується розводити чайну ложку молока в літрі відстояної води. Перед поливом молочною сумішшю квіти слід полити чистою водою.

Молоко також можна успішно застосовувати для боротьби з хворобами і шкідниками рослин, такими як фітофтороз, борошниста роса, попелиці, листовійки. Для підготовки розчину необхідно розвести літр молока в 10 літрах води, додати 30 крапель йоду і 20 грамів господарського мила.

Такий незвичайний, але ефективний метод удобрення і захисту рослин дасть вам змогу радіти буйному цвітінню і рясному врожаю, не вдаючись до використання хімічних препаратів. ■

Кросворд

«Поцілунок... Роксолани»

Надія ЗОЗУЛЯ, місто Луцьк

мотузок. 46. Умовний знак зради луди.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. Назва пістолета, яка латиною означає «готується до війни». 8. Міра, спосіб (латиною). 11. Брат Хорива та Кия. 12. Одна із лівих приток Дніпра. 13. Трав'яниста рослина, першоцвіт. 18. Відомий польський композитор. 19. Людина великої відваги, самовідданості та хоробрості. 20. Спорт Кличків та Усика. 22. Прісноводна риба. 24. Єгиптянин, який сповідує християнство. 26. Поборники за народовладдя. 27. Той, хто попереду. 29. Тип мистецького та літературного твору. 30. Річка у Лондоні. 31. Поліцейський у Франції. 32. Віршований твір алегоричного характеру. 33. Поєднання вірша та музики. 37. Драматичний твір веселого характеру. 39. Чаклун, віщун, чудодій. 40. Дорога альтернатива дров. 41. Тропічна рослина, сировина для

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Невільник. 2. Український маестро Ігор ... 3. Країна у Південній Америці. 4. Державний орган, який здійснює правосуддя. 6. Земний рай. 7. Один із мушкетерів. 8. Напій із ягід або плодів. 9. У римлян – Церера, у греків – ... 10. Поживний український продукт. 14. Так називають ортопеда. 15. Перетворення сировини у готову продукцію. 16. Одна із математичних наук. 17. Настя Лісовська. 21. Остання літера грецького алфавіту. 22. Поряд із гіпотенузою. 23. Газети та журнали. 25. Перша скрипка. 28. Карпатське дерево. 34. Розділовий знак. 35. Богиня перемоги у грецькій міфології. 36. Курс судна відносно вітру. 38. Бог кохання в Індії. 42. Кущ із лікувальними ягодами. 43. Бабусин фаворит. 44. Богиня світанку у грецькій міфології. 45. Найзахідніше місто України.

Пальчики оближеш!

«Бідний студент»

Сьогодні готуємо смачний та бюджетний пиріг із 1990-х

Він готується дуже швидко, а смакує просто незабутньо. Інгредієнти потрібні найпростіші. Тому такий пиріг можна пекти хоч щодня!

ПИРІГ «БІДНИЙ СТУДЕНТ»

Інгредієнти (на 8 порцій):
– 100 грамів варення;
– 240 грамів борошна;
– 150 грамів цукру;
– 1 чайна ложка соди;
– половина чайної ложки розпушувача;
– 1 яйце;

Цей пиріг готується дуже швидко, а смакує просто незабутньо.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 8 ТРАВНЯ:

По горизонталі: 5. Понтон. 6. Штопор. 10. Полон. 11. «Дахау». 12. Дивізія. 15. Патрон. 16. Навала. 17. Окоп. 18. Арес. 21. Маршал. 22. Ковпак. 27. Лазарет. 29.

– 2 столові ложки какао;
– дрібка солі;
– 200 мілілітрів кефіру;
– 50 грамів олії;
– по 50 грамів горіхів та родзинок.

Приготування:

1. Горіхи подрібніть, а родзинки замочіть в гарячій воді та обсушіть.
2. З'єднайте рідкі інгредієнти та окремо – сухі. Замісіть густе тісто.
3. Дно форми застеліть пергаментом і змастіть олією.
4. Випікайте у розігрітій до 170 градусів духовці близько 40 хвилин. Готовність перевіряйте зубочисткою. Прикрасьте готовий пиріг на свій смак. ■

Келих. 30. Карта. 31. Кобура. 32. Капрал.

По вертикалі: 1. Понгон. 2. Подвиг. 3. Стогін. 4. Роман. 7. Солдат. 8. Пліт. 9. Напалм. 13. Бородай. 14. Патріот. 19. «Маузер». 20. Ракета. 23. Рапорт. 24. «Дарт». 25. Рейган. 26. Биков. 28. Парад. ■

Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 20 – 26 ТРАВНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Не бійтеся брати на себе відповідальність та керувати ситуацією – зорі сприяють цьому. Вашої молитви потребує близька людина на передовій. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

У вас може відбутися несподівана зустріч із людиною з минулого. Можливе навіть спалахування іскри по-новому. Але добре подумайте, чи варто наступати на ті ж самі граблі. *Сприятливий день – субота, несприятливий – п'ятниця.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Ваша інтуїція буде на піку, а це означає, що вам варто прислухатися до свого внутрішнього голосу. Не приймайте важливих рішень зопалу. Краще добре все обміркувати. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.*

РАК (22.06 – 22.07)

Зверніть увагу на свої фінансові питання. Тиждень сприятливий для аналізу свого бюджету і пошуку нових джерел доходу. Якщо відчуваєте себе погано – негайно до лікаря! *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Не потрібно боятися виходити зі своєї зони комфорту, тому що там, де страх, – там і успіх. Ви досягнете крутих результатів, якщо будете рухатися до них назустріч без сумнівів. *Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Ви можете знайти нових друзів, які поділяють ваші інтереси та цінності. Важливо бути відкритим та доброзичливим. Також пам'ятайте про силу вранішнього поцілунку! *Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ви самі можете змінити своє життя, тому вам не потрібна допомога сторонніх. Подумайте про свої цілі та плани, починайте діяти. Не чекайте від когось «чарівного стусана». *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – середа.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Колишні невдачі й прорахунки, поразки на любовному фронті можуть вивести вас із хиткої рівноваги. Астрологи рекомендують тримати себе в руках і не вестися на емоції. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Вам пощастить в плані поліпшення сімейних відносин. А хороша репутація може врятувати вас, навіть якщо зробите помилку. Можете сміливо вирушати до стоматолога. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.*

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Ви отримаєте хороші новини про своє фінансове становище. Можливо й у вигляді підвищення зарплати. У плані здоров'я корисною буде дводенна дієта з легкої їжі – очистить шкіру. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Не бійтеся бути не такими, як усі. Ви – індивідуальність. Проявляйте всі свої емоції, почуття, бажання. Повірте, серед вашого оточення знайдуться люди, які вас підтримають. *Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Варто серйозно подумати про те, щоб залишити роботу. Попри те, що фінансово ніби все є гаразд, вам не вистачає мотивації досягти того, чого хочете в житті. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – четвер. ■*

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь».
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
ТЗОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інформації
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Літературний редактор	Інтернет-новини
ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Економіки	Спеціальний кореспондент
ЛІСОВЦІ Алла Степанівна	ХВОС Любов Володимирівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друку офсетний.
Обсяг 4 друк. аркушів

Передплатний індекс: 30000
(для читачів Рівненської області: 97847,
для читачів решти України: 61136).
Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Зальний тираж: 10200.
Замовлення № 474.

■ Особливий випадок

12-річний Миколка вперше через рік після страшної ДТП і коми встав на ноги

А допомогли йому в цьому львівські лікарі

Лія ЛІС

Хлопчик із Волині до львівської Лікарні Святого Миколая приїхав у кріслі колісно-му у січні цього року. Після важкої ДТП він майже рік не вставав на ноги, міг самостійно тримати лише голову...

Торік наприкінці весни хлопчик у селі їхав на велосипеді і його збив мотоцикліст. Микола отримав важкі множинні травми. Три місяці він перебував у комі – на межі між життям і смертю. Коли він опритомнів, проблеми не закінчилися, почався інший, не менш складний етап – боротьба за те, аби Микола знову міг рухатися, повідомили у Першому ТМО м. Львова.

Фото із сайту Першого ТМО м. Львова.

Козаче, все буде добре!

Миколка вдруге робить перші кроки в житті...

«Три місяці він перебував у комі – на межі між життям і смертю.»

«Після виходу з коми Микола не міг ковтати, жувати та ходити. Все, що хлопчику вдавалося робити самостійно, – це тримати голову. У січні складного пацієнта з Волині скерували на реабілітацію до дитячої

Лікарні Св. Миколая. Тут команда Unbroken Kids (незламні діти. – **Ред.**) на чолі із фізичним терапевтом Сергієм Худою поставила перед собою надзавдання: повернути дитині функціональність та самостійність у побу-

ті», – кажуть у лікарні.

Хлопчик пройшов три курси реабілітації із невеликими перервами. Щодня він займався з фізичними терапевтами та терапевтами мовлення. І за доволі короткий термін таки вдалося побороти частину наслідків травми, зокрема, контр-актуру – обмеження руху в суглобах. Після трьох місяців занять із спеціалістами Микола нарешті може самостійно сидіти, одягатися та їсти. І ходити, щоправда нині – зі спеціальним допоміжним засобом – трапецією. Перші 20 метрів він подолав від залу реабілітації до палати.

Хлопчика вже виписали з лікарні додому, його відновлення після ДТП все ще триває. Микола докладає всіх зусиль, аби побороти наслідки травми, щодня долає все більші дистанції. ■

■ До сліз

Запах незабудок під палаючим небом

Не міг зрозуміти, чому Юля любить ці скромні квіти. Інша річ – троянди, тюльпани, хоча б ромашки... А їй подобаються ці дрібненькі квіточки. – У них очі – голубі, як у мене, – жартувала дівчина

Ольга ЧОРНА

Що мав на те сказати Максим? Він кохав Юлю, і ця маленька примха видавалася йому кумедною та милою водночас.

Вона засушувала незабудки у книжках, хоча теперішні дівчата вже так не роблять. Максим не втямив, який запах у непоказних дрібненьких квіточок. Принюхувався... нічого особливого.

...Юля з Максимом світилися щастям, коли побралися. Облаштували свою невеличку квартиру, на яку «скинулися» батьки. Вони часто гуляли пізньовечірнім містом. Юля любила вечори. Для неї магією видавався захід сонця. Благословенням небес – перша зоря...

Дівчина працювала в туристичній агенції. Її фірма хотіла відкрити новий маршрут в одній із країн. І Юля, разом зі своєю колегою, поїхала туди на «оглядини». Там їх і застала страшна звістка про війну. Хотіли чимшвидше опинитися вдома. І розуміли: про туристичні подорожі наразі доведеться забути.

Повернутися додому літаком уже не могли. Тому дорога до українського кордону була довгою. Тут завжди було багато автотранспорту на виїзд у західному напрямку. Але цього разу незвично бачити стільки людей і довгі кілометри приватних автовок. Заплакані діти, стривожені жінки, мовчазні літні люди...

Фото із сайту ukr.net.

«Хай цей талісман буде з тобою».

Він розгорнув одну із книжок, узяв два засушені стебельця. – Виконав ваш наказ, мій коханий генерале, – пожартував. Юля плакала. Вона розуміла, що Максим повинен йти на війну. Але було невимовно важко повертатися в порожню квартиру. І чекати...

«– Бережи себе, бережи, – повторювала, наче заклинання.»

Зателефонував Максим. Збирався на війну. – Зустрінемось після Перемоги, – сказав. – Ти не можеш дочекатися мене? Я – вже на кордоні.

– Ні, сонечко, пробач.

– Візьми засушені незабудки з собою. Вони – в книжках. Ти знаєш...

Чоловік засміявся. А Юля кричала в телефон: – Будь ласка, прошу тебе! Візьми!!! Я навіть не можу обійняти тебе. Хай цей талісман буде з тобою. Хай оберігає тебе! Зроби це заради нас, Максиме!

...Ось і вдома. Тремтливими руками відімкнула двері. Сусідів не було чути. Дехто подався з міста в село, а родина з двома малими дітьми – за кордон.

Батьки кликали Юлю до себе – не погоджувалася. Мусить чекати коханого вдома.

– Ти ж в укритті бігай, коли сирени виють, – напучували. Тепер Юля боялася вечорів і ночей. Їхня магія зникла. Натомість залишилися темні вікна в будинках і – багато тривоги.

Телефонував Максим. Сказав, аби не

хвилювалася. Ворог до їхнього міста не дійде. А тут, де він зараз, хлопці б'ються, наче велети.

– Бережи себе, бережи, – повторювала, наче заклинання.

До їхнього міста прибували переселенці. Здебільшого – жінки з дітьми, літні люди. Юліна однокласниця працювала в бібліотеці. Там організовували різні заходи для дітей біженців. Юля ходила туди й розповідала малечі цікавинки про різні країни. Вона багато мандрувала, багато бачила. І вміла гарно оповідати.

Водила дітлахів, яким довелося побачити війну, місцями, де нема вибухів, холодних підвалів та смертей. Її розповіді скидалися на уявні чарівні картини, від яких віяло добром та спокоєм. Раділа, коли бачила усмішки на дитячих устах.

А коли не було зустрічей з малечею, плела разом з іншими жінками та дівчатами маскувальні сітки.

...Цього дня дуже неспокійно було в Юліній душі. Забігла до своїх батьків, до Максимових. Сусіди з села повернулися – вже не сама на поверсі. Але тривога не минала...

...Це був тяжкий бій. Гаряча земля... Палаюче небо... Максим не відчув болю. Лише дивний тонкий аромат. Може, здалося... Можливо, це було марево, напівзабуття. А може, – якийсь добрий знак...

– Живий, – почув голоси. – Тримайся, друже.

Він беззвучно шепотів пошхриплими губами: – Юля... Незабудки... Я знаю... Пахнуть... ■

■ Золоті слова

«Жіночі очі говорять краще за слова»

(Артур Конан Дойль (1859– 1930), шотландський англomовний письменник, відомий насамперед своїми детективними творами про Шерлока Холмса).

2024	ТРАВЕНЬ
16	Четвер День вишиванки. схід – 13:16, захід – 03:12. Зростаючий опуклий Місяць. 8-й день. схід – 05:28, захід – 21:03. Тривалість дня – 15:35. Тривалість ночі – 08:25.
17	П'ятниця Всесвітній день інформаційної спільноти. схід – 14:26, захід – 03:25. Зростаючий опуклий Місяць. 9-й день. схід – 05:26, захід – 21:04. Тривалість дня – 15:38. Тривалість ночі – 08:22.
18	Субота День резервіста України. схід – 15:35, захід – 03:35. Зростаючий опуклий Місяць. 10-й день. схід – 05:25, захід – 21:05. Тривалість дня – 15:40. Тривалість ночі – 08:20.
19	Неділя День сімейного лікаря. схід – 16:44, захід – 03:45. Зростаючий опуклий Місяць. 11-й день. схід – 05:24, захід – 21:07. Тривалість дня – 15:43. Тривалість ночі – 08:17.
20	Понеділок Всесвітній день травматолога. схід – 17:54, захід – 03:56. Зростаючий опуклий Місяць. 12-й день. схід – 05:22, захід – 21:08. Тривалість дня – 15:46. Тривалість ночі – 08:14.
21	Вівторок Міжнародний день чаю. схід – 19:08, захід – 04:08. Зростаючий опуклий Місяць. 13-й день. схід – 05:21, захід – 21:09. Тривалість дня – 15:48. Тривалість ночі – 08:12.
22	Середа Міжнародний день біологічного різноманіття. схід – 20:25, захід – 04:23. Зростаючий опуклий Місяць. 14-й день. схід – 05:20, захід – 21:11. Тривалість дня – 15:51. Тривалість ночі – 08:09.

■ Погода

Заморозки на поверхні ґрунту небесна «канцелярія» не відмінила

На жаль, волинські синоптики знову не порадували любителів городніх і садових культур

Галина ШВАБЮК

Як розповіли у Волинському обласному центрі з гідрометеорології, протягом найближчих днів у нашому краї очікуються заморозки на поверхні ґрунту.

16-го травня прогнозують мінливу хмарність. Без опадів. Вітер південно-східний, 5-10 м/с. Температура

вночі – 1°–6°С тепла, на поверхні ґрунту місцями заморозки 0°– -3°С, вдень – 14°–19°С тепла.

17-го травня очікується мінлива хмарність. Без істотних опадів. Вітер південно-східний, 7–12 м/с. Температура вночі – 2°–7°С тепла, вдень – 15°–20°С тепла.

18-го травня буде хмарна погода з проясненнями. Вночі – без опадів. Удень – невеликий короткочасний дощ. Вітер південно-східний, 5–10 м/с. Температура вночі – 5°–10°С тепла, вдень – 15°–20°С тепла. ■

Усміхніться!

Дружина до чоловіка:
– Знаєш, скоро ти будеш татом!
Чоловік, важко опускаючись у крісло:
– Отже, вона тобі все-таки усе розповіла...

– Сьогодні сказала чоловікові, що я, окрім як дружиною, хочу стати йому найкращим другом. Після цього він добув пляшку горілки, дві чарки, налив і почав розповідати, як я його задовбала.

Місячний і сонячний календар склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».